



VALENTINE

An On Dublin Street Novella

The New York Times Bestselling Author

SAMANTHA YOUNG

Dan zaljubljenih (Dablin strit #5.5)

Samanta Jang

Prevod: Sara Krstić

Mala biblioteka

*Posebna novela sa šest izuzetno seksi, kratkih priča iz serijala
Dablin strit. Dan zaljubljenih je, a Džoslin i Brejdan, Eli i
Adam, Džoana i Kameron, Olivija i Nejt, Hana i Marko, Šenon
i Kol još jednom šetaju ulicama Edinburga...*

Džoslin i Brejdan

Brejdan je bacio ostatak kafe. "Moram da idem."

"Ali nisi završio doručak." Namrštila sam se na kajganu i tost koji sam napravila.

"Žao mi je dušo, kasnim na sastanak." Stavio je šoljicu u sudoperu, sagnuo se i dodirnuo mi usne svojim, a zatim zaobišao kuhinjski sto da poljubi Luka i Bet u čelo. "Videćemo se večeras."

"Ćao, tata!" Viknuli su za njim dok je žurio iz kuhinje. Luk je odmah pogledao u kajganu koju je Brejdan ostavio.

"Je l' se ti to šališ?" Frknula sam. Moj šestogodišnji sin je upravo pojeo žitarice, dve kriške tosta sa maslacem i šaku grožđa za doručak. "Gde si sve to stavio?" Sastrugala sam veći deo kajgane na svoj tanjir, a njemu dala ostatak. Luk se namrštio na nesrazmernu porciju. "Kako to da si ti dobila više?"

"Zato što ona ima bebu u stomaku, glupane", rekla je Bet sa superiornošću kojom je volela da gospodari nad svojim bratom kad god je mogla. Da nije bila previše zaštitnički nastojena i spremna da se igra s njim, bez obzira na njihovu trogodišnju razliku, a da ne spominjem da je šarmantno ljupka, nazvala bih svoju stariju ćerku neizdrživom pametnjakovićkom.

To se desi kada se dva pametnjakovića razmnožavaju, valjda.

"Nemoj brata da nazivaš glupanom", podsetila sam je.

Bet duboko uzdahne, kao da joj je devedeset umesto devet godina. "Žao mi je. Samo sam nervozna zbog ovog Dana zaljubljenih u školi."

Ona je takođe pričala kao da joj je devedeset. Tada je šarmantni deo dolazio u prvi plan. "Šta oko Dana zaljubljenih?"

"Danas moramo da napravimo karticu za nekoga i da mu je predamo."

Zadržala sam smeh. "Pa, dušo, to je ono što moraš da uradiš kada napraviš karticu za nekoga. Moraš mu je predati."

"Ja ne moram da pravim karticu," rekao je Luk ustima punim kajgane. "

"Seti se razgovora, pravilo broj pet."

On proguta i osmehne mi se. "Nema razgovora sa ljudima obučenim kao Deda Mraz kada nije decembar, jer to u stvari nije on, on je na Severskom polu . To je stranac koji se pretvara da je Deda Mraz. "

"Severni pol", Bet ga ispravi. "Pretvaranje. I to je pravilo broj sedam. "

Naborala sam nos prema svojoj ćerki. "Malo si nervozna danas, mlada damo." Okrenula sam se nazad prema Luku. "Pravilo broj pet je da ne razgovaraš punim ustima."

Gurnuo je gore palac koji je žvakao, stavljajući do znanja da je razumeo.

"Povratak na tebe." Nagnula sam se preko stola i sklonila Betaninu meku kosu iza uha.

"Šta je problem sa tom karticom?"

Slegnula je ramenima. "Šta ako napravim karticu za Arona, a on je ne napravi za mene?"

Aron je divan dečak, niži za glavu od mog klinca koji ju je pratio okolo kao maleno štene. Oni su bili 'momak' i 'devojka'.

"Sto posto sam sigurna da će Aron svoju karticu dati tebi i biće tužno ako je napravi za tebe, a ti nisi za njega. Biće uzrujan."

Bet je zurila u mene, obrađujući ovo kao da je od svetskog značaja, što je u njihovim godina i bilo.

"U redu. Pretpostavljam da je bolje da se osećam glupo nego da ga povredim."

I još jedan razlog zbog kojeg sam obožavala svoje dete.

"Bet, znaš da ne moraš da praviš karticu ni za koga ako ne želiš, zar ne?"

Ona klimne glavom. "Želim".

"U redu." Pogledala sam Luka koji je završio svoju kajganu i sedeo glave oslonjene na ruci, očiju napola zatvorenih.

"O, Luk, bolje da te odvedem u školu pre nego što te izgubim u zemlji dremeža." Uopšte nije otvorio oči.

Bet se nasmeši i nagne prema bratu, ostavljajući mu veliki cmok od poljupca na obrazu.

"Bljak!" Skočio je budan, trljajući obraz.

Skoro sam se upiščila u gaće, smejući se komičnom i preuveličanom izrazu gađenja na njegovom licu.

"Reći ću te tati kad dođe kući!" s tim rečima je skočio sa stolice i otišao po svoju školsku torbu. Obišla sam kuhinjsiki sto i podigla ruku kako bih Bet bacila pet.

"Da li je istina da Vil, Brej, Sofija i Džerod dolaze večeras?", pitala je dok smo pratile Luka iz kuhinje u hodnik.

Prišli smo našim čizmama i kaputima. "Ne celu noć, ali većinu večeri hoće. Je l' si okej zbog toga?"

"Jesam!" Luk je uzviknuo, cereći se.

On jeste. Elin sin Vil je samo godinu dana mlađi od njega, a njih dvojica su najbolji drugari. "Šokeru mali." Namignula sam mu, a on se zakikotao.

"Okej sam." Bet je progundala kad smo zakoračili napolje, a ja sam zaključala vrata. "Sve dok me ne ostavite sa bebama."

"Da." Zaustavila sam kolutanje očiju. "Zato što bi bilo veoma odgovorno od mene da ostavim svojoj devetogodišnjoj ćerki da čuva dete od šest meseci."

"Ja to mogu", rekla je. "Samo jednostavno ne želim."

"I ti si dete", promrmrljala sam dok smo išli prema Range Roveru. Kupili smo auto i parking dozvolu dok sam bila trudna sa Bet. To je samo jedna od stvari koja se promenila otkad smo Brejdan i ja postali roditelji. Više nismo mogli da se oslanjamo na javni prevoz za vožnju po gradu. Bilo je previše nezgodno jer smo imali decu i većina naših prijatelja je otkrila istu stvar, sada kada smo prerasli u roditelje.

"Mada ću vam pomoći oko Džeroda," rekla je Bet dok sam se odmicala i započinjala vožnju po Dablinskoj ulici prema njihovoj osnovnoj školi.

"Zašto Džeroda, a ne Breja i Sofiju?"

"Zato što su sada mala deca. Mogu sami da se nose sa životom. Džerod je samo malena beba."

Nasmešila sam se njenom obrazloženju, ali sam odlučila da je ne ispravljam. "Dobro, onda smo se dogovorile. Ti ćeš večeras pomoći oko Džeroda."

"Da, ali samo do mog vreme za spavanje."

"Imam te. Ali znaš da je Džerodovo vreme za spavanje je pre tvog."

Pogledala sam iz krajičkom oka i videla da se mršti. "Da li to znači da moram da ga čuvam i nakon vremena za spavanja?"

"Pelene i sve to."

"Uh." Ispazila je jezik kao žaba. "Ne, hvala. Uzeću Sofiju."

"Mislila sam da ćeš to možda reći, ali u redu." Poklonila sam joj brz osmeh. "Daćemo pelenastog Džeroda tvom tati."

Zakikotala se mojoj popustljivosti i klimnula glavom u znak dogovora.

Bez obzira koliko sam puta zurila u ogledalo nije bilo načina da se promeni slika koja se reflektovala nazad u mene. Napravila sam grimasu.

Podjednako je dobro kao što je red da Brejdan i ja čuvamo decu za ovaj Dan zaljubljenih. Bilo mi je teško da se osećam seksi u šestom mesecu trudnoće.

"Mala Eli." Pomazila sam stomak dok sam razgovarala sa svojom nerođenog ćerkom, to je nešto što sam često radila.

"Ubijaš moj modžo i sve moje najbolje poteze. Loš tajming mali plodu, loš tajming." Možda je bilo malo nesvojstveno da delim razgovore sa detetom, ali sam računala da se neće sećati naših jednostranih razgovora tokom svog boravka u mojoj utrobi.

"Šta je loš tajming?" Brejdan se došetao iz kupatila sa peškirom omotanim oko kukova. Upravo se vratio iz teretane. Odmah sam osetila peckanje između nogu. Moje oči su gladno pratile kap vode koja je curila niz njegove trbušnjake. I to je još jedan nedostatak u šestom mesecu trudnoće. Bila sam jebeno napaljena, sve jebeno vreme, ali se nisam osećala sto posto udobno da jednostavno zaskočim Brejdana kao što sam to obično radila.

To ne znači da nismo imali seks.

Budući da smo ga imali.

Mnogo.

Moja trudnoća nije isključila mog muža. Zapravo mi se činilo da je poludeo napaljeni tinejdžer u njemu, kao što je u meni. Postao je posesivan, pećinski čovek. Mislim da bi trebalo da

nosi majicu sa natpisom "Ja, muško. Ja stavio seme u stomak svojoj ženi. Moja žena. Moja!"

"Biti u drugom stanju na Dan zaljubljenih." Ugrizla sam usnu da ne bih zadovoljno uzdanula kada je počeo da odmotava peškir i otkriva svoje golo telo, još jednom se brisajući dole pre oblačenja. Kunem se da mi je malo bala curilo niz bradu dok sam fiksirala pogled na njegovom dupetu. Ima tako predivno dupe. Volim da ga zgrabim dok se zabija u mene. Zadrhtala sam, zamagljena požudom. Njegovo golo dupe je nestalo u farmerkama i nadurila sam se.

"Zašto je to problem?" Brejdan se okrenuo i brzo sam podigla pogled prema njegovom licu. Malo sam zakasnila i on mi se zlobno nasmešio nakon što je zaključio da sam piljila.

"Ti si moj muž." Odbila sam da mi bude neprijatno nakon balavljena nad njim. "Mogu da te objektujem ako želim."

On frkne i izvuče košulju. "Zašto je to što si trudna na Dan zaljubljenih problem?", ponovio je.

"Zato što ne mogu da nosim seksi veš i štikle i ne možemo da imamo grubi, žestoki seks uz zid. Znaš... Tipične stvari za Dan zaljubljenih."

Završio je zakopčavanje košulje, ležerno došetao i obmotao se oko mene. Ruka mu je klizila preko mog zaobljenog stomaka i privukao me je bliže sebi, koliko mu je ispupčena beba Eli dopuštala. "Ti još uvek možeš da nosiš seksi veš i možeš da imaš spor, vrući seks na kolenima ili brži, topliji seks dok me jašeš."

"Nakon što dadiljamo."

"Sve to vreme smo mogli da se seksamo, ali si nas ti naterala da održimo obećanje."

Ljuto sam ga pogledala. "Veruj mi, kraljica hormona trudnoće se slaže, ali su prošle godine Eli i Adam čuvali Bet i Luka, tako da je pošteno da im uzvratimo."

On nevoljno klimne glavom. "U pravu si." Poljubi me u nos i pusti kako bi do kraja završio oblačenje za noć čuvanja dece. "Mirnu noć nakon toga."

"Aha." Napravila sam grimasu i pomazila stomak. "Bolje bi ti bilo da si deset puta zabavnija od brata i sestre, jer su oni prilično zabavni." Otvorila sam vrata spavaće sobe i pošla da potražim spomenutog brata i sestru. "Iako im nećemo to reći jer su nasledili ego od svog oca."

"Čuo sam to," Brejdan je viknuo dok sam silazila niz stepenice na drugom spratu.

"Tebi je i bilo namenjeno", promrmljala sam.

"Čuo sam i to!"

Pogledala sam svoj stomak, kao da me je mala Eli mogla videti. "Bože Luiz, on ima radarske uši."

Brejdan je stajao sa rukama na kukovima, posmatrajući našu veliku dnevnu sobu. I znala sam šta je mislio.

Troje uspavanih, još troje ih je ostalo.

Nekako, uprkos svim problemima, uspavali smo Džeroda, Sofiju i Breja u našoj spavaćoj sobi na spratu. Imali smo dečiju sobu na drugom spratu koja je bila spremna za dolazak male Eli, ali Brejdan je rešio da umori preostalih troje i nije želeo da probudi najmlađe dok je to činio.

Imali smo bebi monitore uvučene u zadnji džep, da bismo znali da li smo im potrebni.

"Šta kažete da se igramo žmurke?"

"Da!" Vil i Luk su uzbuđeno klimnuli.

Betine oči su nas sumnjičavo posmatrale, ali je to u stvari bio pogled "Stvarno bi trebalo da se ponašam kao da sam odrasla i prerasla tu igru, ali želim da se igram."

"Tata i ja protiv svih vas," rekla sam joj. "Možeš da budeš njihov vođa tima."

"Nije fer!" Luk je uvređeno prekrstio ruke.

"Ona je starija," rekao je Brejdan. "Kada mala Eli dođe, ti ćeš biti stariji i njen vođa tima. Tako to ide."

Luk je stisnuo lice dok je mislio o tome i očigledno je imalo smisla jer je klimnuo glavom. "U redu."

"Najmlađi su sada zaspali", Brejdan ih je podsetio, "Tako da nema pištanja, vikanja ili buđenja. Ostaju prizemlje i podrum. Prvi i drugi sprat su zabranjeni za vas troje."

Deca su klimnula glavama, a njihovi mali izrazi lica su bili tako ozbiljni da nisam mogla da se ne nasmejem.

"Mama i ja ćemo se sakriti. Vi nas tražite."

"Pronaći ćemo vas za manje od pet minuta," Bet se hvalisala.

"Hoćeš li da se kladiš u to?", rekla sam.

Suzila je pogled prema meni. "U šta se kladimo?"

"Ako pobedim dobijam masažu stopala sledeće četiri nedelje. Ako ti pobediš sređujem ti sobu sledeće četiri nedelje."

Betine oči su zasijale. "Tako ćemo da vas pobedimo!"

Brejdan se namrštio njenoj ubeđenosti. "Tako je. Mama i ja imamo šedeset sekundi da pronademo mesto za skrivanje."

Bet se poigravala svojim digitalnim satom. "Dobro... Počevši... Sada."

Zgrabila sam Brejdana za ruku i pojurili smo u hodnik. "Kojim putem?", šapnula sam.

U znak odgovora povukao me je prema stepeništu. Počeli smo da se penjemo i povukla sam ga za ruku.

"To je varanje," prosiktala sam.

"Prvi i drugi sprat su zabranjeni."

"Rekao sam da su njima zabranjeni." Namignuo mi je i nasmešio se.

"Ti podmukli gade." Čušnula sam ga nestašno i zaustavila smejanje dok sam se za njim penjala uz stepenice.

Njegova velika ruka me je nežno uhvatila oko ručnog zgloba i povukao me je duž hodnika prvog sprata u mračnu gostinjsku sobu, a zatim u kupatilo.

Zaključao je vrata i spustio me na pod između svojih nogu, naslanjajući me na svoje grudi.

"Da li ćemo samo sedeti u mraku?", šapnula sam.

"Da". Glas mu je odavao da se zabavlja.

"Koliko dugo? Trebalo bi da budemo roditelji."

"I hoćemo. Samo sam hteo da malo budem nasamo sa tobom." Pomilovao mi je stomak i prislonio obraz uz moje rame.

"Kako je naša malena danas?"

"Danas je bila mirna. Samo nekoliko udaraca. Mislim da je htela da mi kaže da isključim Killerse. Bojim se da će naše najmlađe imati užasan ukus za muziku."

Brejdan se nacerio i poljubio me u vrat. "Ima i gorih stvari."

Klizio mi je rukom uz stomak pravo do dojke i protrljao je palcem. Moje telo je odmah odgovorilo. Grudi su mi bile posebno osetljive i zategnute u grudnjaku.

"Kao da me moj muž muči," jeknula sam, pokušavajući da se iskobeljam od njegovog dodira. "Stani."

Odgovori mi je poljupcem u vrat i hvatanjem leve dojke. Mesio ih je, a slatka bol je prošla kroz mene. Izvijala sam leđa dok me je dirao i naslonila glavu na njegovo rame.

"Nije fer", prodahtala sam dok ih je masirao. "Napaljuješ me sada kada ništa ne možemo da učinimo."

Zubima mi je okrznuo uho i postala sam svesna njegove erekcije.

"Koliko si napaljena?", upitao je promuklim glasom.

Okrenula sam glavu da pogledam njegovo lice u senci. Bila sam frustrirana. Više nego frustrirana.

"S lakoćom bi skliznuo u mene koliko sam napaljena."

Brejdani je prostenjao na sliku koju je zamislio i postao frustriran kao i ja.

"Ovo je bila loša ideja."

"Ti si započeo." Progundala sam, hvatajući mu ruke na mojim grudima. "Bolje da proverimo decu."

"Treba mi minut."

Posegnula sam rukom iza sebe i uhvatila ga za tvrdoću.

"Hmm... Da, treba ti."

"Džoslin," upozorio me je, sklanjajući mi ruku.

"Nije tako smešno kada je cipela na tuđoj nozi?" Sklonila sam se od njega, ali me je odmah povukao nazad i priljubio mi se uz vrat.

"Nadoknadiću ti večeras", obećao je.

“Stvarno nećeš da me poljubiš za laku noć?” frknula sam na Bet dok sam sedela na ivici njenog kreveta. Bilo je nekoliko sati kasnije, Eli i Adam, Marko i Hana su pokupili svoju decu, a Brejdan i ja smo stavili Luka na spavanje. Bet ga je konačno sledila nekoliko sati kasnije. Bilo je devet sati uveče i bez obzira koliko sam volela da budem sa njom, bilo je vreme da moje dete ode na spavanje. Međutim, prvo sam želela poljubac za laku noć. Ali očigledno da Bet nije ljubazno podnela Brejdanov mali trik.

“Hoćeš li me poljubiti ako ti kažem da uopšte ne moraš da mi masiraš stopala?” Konačno je okrenula glavu na jastuku i pogledala me. “To bi jedino bilo fer jer ste vas dvoje varali.”

“Tehnički gledano, tvoj tata je varao.”

“Hej,” rekao je ulazeći u sobu. “Nisam varao.”

Bet se nadurila. “Bilo je to skoro kao varanje.” Protljala sam stomak. “Samo si ljut jer se nisi prvi setio.”

Zakihotala se i znala sam da nam je oprošteno. Nagnula sam se prema prema njoj za poljubac i zagrljaj, držeći je minutu duže nego inače, a ona je obmotala svoje male ruke oko mog vrata. “Noć, bebo,” prošaptala sam. “Noć, mama”, rekla je ona.

Ustala sam i pustila Brejdana da je poljubi za laku noć. Stajali svom na pragu, gledajući je kako povlači svoje cebe sve do uha dok se okretala na stranu, udobno se ušuškavajući. Isključila sam joj svetlo i zatvorili smo vrata. Pogledala sam Brejdana i zadrhtala od vatre u njegovim očima.

"Ja ću zaključati," rekao je. "Ti idi gore i čekaj me."

Koža mi je gorela od uzbuđenja. Osmehnula sam se u očekivanju. "Imamo raniju noć?"

"Dugu noć", ispravio me je. Spustio je glavu i nežno me poljubio "Bićeš jebeno iscrpljena kad završim s tobom."

"Ura." Uzvratila sam mu osmeh, a on se nasmejavao.

Dok je Brejdan zaključavao kuću, otišla sam na sprat kako bih se presvukla u spavaćicu koju mi je muž kupio nakon što sam mu rekla da sam trudna. Bila je svileni, ledeno plave boje, pokrivala mi je stomak i imala je duboki dekolte. Moje grudi su inače pristojno popunjavale šaku, ali su sada bile veće i mekše. Nije trebalo da se žalim na svoju trudničku figuru. Bila sam srećnica jer su mi se povećale samo grudi i stomak. Svaki drugi deo je ostao isti. U stvari, Eli starija mi je rekla da se sa leđa ni ne primećuje da sam trudna. Dok se Eli svuda ugojila, u prstima, licu, stopalima... Svuda.

Eli Junior mi nije stvorila prevelik stomak, pomislila sam, poravnjavajući svilu preko stomaka. Luk je svakako bio veći.

"Seksi donji veš, rešeno", rekao je Brejdan, smešeći mi se nakon što je ušao u našu spavaću sobu i zatvorio vrata.

Jedna od najboljih stvari u našoj gruzijskoj, gradskoj kući? Imali smo ceo sprat samo za nas dvoje, bez dece, tako da smo mogli da imamo naše vreme muža i žene bez bojazni da će nas oni čuti.

Pokazala sam boso noge. "Nemam štikle, izvini."

Naglo je skinuo majicu i bacio preko sobe dok je hodao prema meni. "Nije ti potrebna ni spavaćica, veruj mi."

Moje oči su ga gledale, dok me je privlačio sebi. "Imaš dobar ukus za donji veš", promrmrljala sam dok mi se disanje ubrzavalo.

Skliznuo je rukama do dna mojih ledja i osetila sam da su mi se bradavice ispupčile. "Čekao sam ovo ceo dan."

"Da?" Uхватила sam ga za ramena. "Onda možemo da nastavimo? Jer jako želim orgazam."

Brejdaneve oči su se suzile na moj neromatični zahtev, prišao mi je i počeo da me gura unazad prema krevetu.

"Hteo sam da vodim ljubav sa tobom, ali ako želiš da odmah stignemo do cilja, to je tvoj izbor."

"Stvarno?" Srce je počelo da mi lupa od uzbuđenja. "Obećavam da ćemo voditi ljubav. Kasnije."

Moj muž je zatvorio oči, a osmeh mu se trzao na krajevima usana dok je odmahivao glava. "Skoro dvanaest godina braka, a ona je još uvek drugačija od svih žena koje sam ikada upoznao."

"Ona je još uvek u sobi." Popela sam se na krevet, a kad je otvorio oči, nacerila sam se. "Ja sam spremna."

Nasmešio mi se. "Izgledaš kao dete za Božić."

Pogled mi je pao na njegov zategnuti šlic. "I znam koji poklon želim da otvorim."

Brejdane je prasnuo u smeh i posegnuo rukom oko mog zgloba. Nežno me povlačeći dole na krevet sa sobom. Naslonila sam se na ruke i nagnula glavu unazad, kada je počeo da svoja usta spušta prema mojim.

Usne su počele da me peckaju kada ih je blago očešao.

Jedan dodir.

Drugi.

Zadirkivanje.

Šapnula sam.

"Brejdane," tiho sam izgovorila.

"Da li me voliš, Džoslin?" Promrmljao je u moje uho i naježila sam se od uha, vrata i dole prema kičmi.

Ranije bi me to pitanje nateralo da odjurim iz sobe. Setila sam se tog straha, tih osećanja, ali kao da nisu postojali. Kao da se sve to desilo nekom mom prijatelju, a ne meni.

Okrenula sam obraz, milujući lice o njegovo, osećajući blago bockanje na obrazu. "Niko ne bi mogao da te voli više, dušo."

Zastenjao je i uhvatio mi potiljak, držeći me uz sebe dok me je ljubio gladno, očajnički. Držala sam ga oko struka, stezajući ga jače, uvek jače.

Povukla sam se unazad i uhvatila mu obraze rukama.

Gledajući ga u oči koje su mi sada tako poznate kao da su moje, osetila sam veliku navalu emocija. Znala sam da su to hormoni. Kunem se da sam uvek bila sentimentalna tokom trudnoće. Mislim da je to bio još jedan razlog zbog kojeg sam volela da me Brejdan napumpa.

"Da li ti osećaš isto prema meni od kada smo prvi put bili zajedno?"

Zurio je u mene, oči su mu se tražile moje. "Ne", rekao je tiho kao da je to očigledno, a dah mi je zastao. "Osećam više." Uhvatio mi je ruku i ispleo nam prste.

"Sada si deo mene na način na koji nisi bila kada smo sve započeli. Tada je to bio samo kontakt. Vruć, uzbudljiv, seksi kontakt." Nasmehio mi se, a uspomene su mu plesale u očima.

"Sada je puna razarajuća fuzija. Vruća, duboka, seksi jebena fuzija. Da se tada nešto desilo... Da nam nije uspelo... To bi me zgazilo, ali bih na kraju uspeo da se vratim nazad i počnem ponovno da živim. Život bi mi prazniji, ali bih se pomirio s tim."

"Sada." Pritisnuo je čelo na moje i zatvorio oči. "Gubitak bi bio kao gubljenja sebe." Oči su mu se otvorile, sijale, tako blizu mojih. "Ne mogu da podnesem pomisao o tome."

Suze su mi se skupile u očima (trudnički hormoni i divan suprug ne mogu da me ostave suvih očiju), poljubila sam ga. "Želim te sada u sebi, međutim, na način na koji ti želiš", rekla sam, glas mi je bio promukao i hrapav od emocija. "Vođenje ljubavi ili slam bam. Hvala vam gospojo."

Njegov smeh mi je zagolicao usne dok me je žešće ljubio i podizao spavaćicu uz telo. Odvojio se od mene kako bi mi je skinuo iznad glave i bacio u stranu kao što je učinio sa svojom majicom. Oči su mu potamnele, a prsa počela da se podižu i spuštaju dok je sve brže disao. "Na kolena, dušo", rekao je nežno kao što je milovao moj obraz vrhom palca.

Zadrhtala sam u očekivanju i okrenula se, pridržavajući se na rukama i kolenima. Osećala sam se neverovatno izloženo, ali ne na ranjiv način. Nikad sa svojim mužem.

Zvuk njegovog šlica ispunio je sobu i osetila sam da mi se tresu ruke od potrebe koja je prostrujala kroz moje telo. Šuškanje odeće mi je reklo da se oslobodio farmerki i bokserica.

Pogledala sam preko ramena i butine su počele da mi drhte od prizora mog predivnog muža i njegovog lepog penisa. Zarila sam prste u čaršav, a toplina je jurnula kroz mene kada se popeo na krevet, na kolena, grabeći mi kukove.

Jedna ruka je nestala između mojih raširenih nogu, a iz mene je izašao jecaj kada mi je ugrunao dva prsta.

Brejdanovo stenjanje je odjeknulo sobom. "Toliko si vlažna da ne možeš ni da sakriješ."

"Rekla sam ti," zadihano sam izgovorila, glava mi je pala prema napred dok se poigravao sa mnom. "Napaljena sam kao pakao."

On se nasmeje i izvuče prste. "Moja supruga. Uvek romantična. "

Toplina od njegovog penisa skupila mi se između nogu, a ja sam zajecala. "Da."

Bez dodatnih teškoća Brejdan ga je gurnuo u mene, a predivan osećaj ispunjosti probudio je moje telo pravo do litice.

"Svršiću," izgovorila sam zadihano u neverici.

Brejdan je stegnuo stisak na mojim kukovima dok je prodirao. "Samo neka se desi. Odvešću te tamo koliko god puta budeš želela."

"O, Bože." Povukla sam čaršav koji sam skupila u rukama dok sam se gurnula nazad na Brejdanove nežne prodore. "Bože, Brejdane... Brejdane... O Bože... Da... Da!" Pognula sam leđa dok sam svršavala. Moji unutrašnji mišići skupili su se oko njegovog penisa.

"Jebote", zagundao je i nastavio. "Jebote!" Kada je izgovorio reč 'jebote' zabio se dublje i brže.

Umirila sam telo uz njegovo želeći da se izgubim u osećaju nakon orgazma, a kako je Brejdan opet počeo da se zabija u mene, napetost je počela da se iznova vraća.

Prste je zakopao u moje kukove. "Još jednom." Gurnuo je ruke do moje kičme i oko prsa, hvatajući mi grudi. Nežno me je privlačio rukama dok mi leđa nisu bila pritisnuta uz njegova prsa.

Udahnula sam kada je duboko ušao u mene, posegnula sam iza i uhvatila ga za kukove zbog ravnoteže.

Stegnuo mi je bradavice, a ja sam povikala. Glava mi je pala na njegovo rame. Počeo je da se pokreće i opet sam uhvatila ritam, vadio je penis do kraja i onda se opet duboko zabijao. Moj ritam se ubrazao, ali je bio isprekidan potrebom da Brejdan još više ubrza. Bila sam prokleta nestrppljiva. Naslonio me je opet na ruke, očigledno kontrolišući naš tempo.

Vrisnula sam kad je prodro u mene. "Da!"

Zadovoljno je zagundao na moju euforiju. Seks u poslednje vreme nije bio ni blizu tako očajnički i žestok kao što je obično

bio. Brejdan je uvek bio nežniji prema meni dok sam bila trudna, ali to je bilo apsolutno neverovatno.

Gurao me je prema litici i telo mi je postalo napeto kada sam stigla do provalije.

Brejdan je još jednom skliznuo i samo tako, osetila sam duboki, dugi vrhunac koji je prošao kroz mene.

Osetila sam da se Brejdan zakucao još nekoliko puta, stegnuo mi kukove i kriknuo moje ime svršavajući.

Nakon nekoliko sekundi se izvukao, dopuštajući mi da se okrenem i legnem na leđa. Legao je pored mene, mazeći me preko stomaka i zagrlio.

Ležali smo tako trenutak, međusobno se slušajući kako pokušavamo da uhvatimo dah.

Na kraju sam okrenula glavu i pogledala ga u oči.

"Volim te", rekao je on, tako lako, tako prirodno.

"I ja tebe volim."

Utisnuo mi je poljubac na rame. "Srećan Dan zaljubljenih, Džoslin."

Namrštila sam se. "Je li to sve?"

Brejdan se nasmešio. "Ne. Samo smo napravili pauzu."

Olakšanje je prošlo kroz mene. "Dobro. Pošto sam još uvek napaljena i požudna."

"To je dobro znati, ali nisam Bog, dušo. Treba mi vremena da se odmorim."

Tresla sam se od smeha. "Ne mogu da verujem da si upravo priznao da nisi Bog."

"Nemoj nikome da kažeš." Ušuškao se bliže meni, zatvarajući oči na trenutak.

Imao je dug dan.

"Možemo da spavamo, ako želiš?" Razočarala bih se, ali mogu da živim sa tim.

Oči su mu se otvorile. "Rekao sam da nisam Bog, nije da sam antički. Provešću ostatak noć seksajući se s tobom, u redu."

Ugrizla sam se za usnu, pokušavajući da obuzdam smeh, ali nisam uspela. "Nema potrebe da budeš arogantan." Skliznula sam rukom niz njegov stomak do poluerekciju. "Ili."

Usne su mu se trznule na moje aluzije. "Ponovimo sve ovo i vratimo se na početak, vrlo brzo."

"To je plan." Obmotala sam ruku oko njega i počela da ga milujem.

Promenio je boju u obrazima. "Dušo", zastenjao je.

Priljubila sam usne uz njegove. "Srećan Dan zaljubljenih, broj dvanaest, Brejdane."

Uzvratio mi je poljubac i šapnuo: "Za sledećih šezdeset."

Eli i Adam

"Malo mi je žao Džos i Brejdana," rekla sam dok je hostesa vodila Adama i mene do lepog, romantičnog stola u zadnjem delu restorana. Naš omiljeni restoran u Starom Gradu bio je elegantan za Dan zaljubljenih. Nije bilo napadnih ružičastih i crvenih srca.

Samo sveće i crvene ruže.

"Ne znam", rekao je Adam. "Mi smo čuvali decu prošle godine."

"Tačno. Znamo šta moraju da trpe. "Poklonila sam mu nestašni osmeh. "Šestoro dece. I Džos je trudna."

"Znaš da će verovatno Brejdan preuzeti teži deo." Adam je prestao da priča kada je konobar prišao i predstavio se. Nakon što smo dobili jelovnik i pića konobar je otišao, a Adam je počeo da priča kao da nikad nismo bili prekinuti. "Znaš da se on previše zaštitnički ponaša prema njoj jer čeka njihovo poslednje dete. Čovek bi pomislio da je ona jedina žena koja je bila trudna."

Naborala sam nos na njegov suvi ton. "Mislim da je to romantično."

"Els, misliš da je sve i svako romantičan."

"Nije istina." Pogledala sam na jelovnik. "Ponekad je moj muž potpuno neromantičan."

"Da li ste spremni da naručite?" Konobar se pojavio, a Adam nije stigao da mi odgovori sarkastičnim komentaram.

"Da, molim Vas." Rekla sam svoju narudžbinu dok je Adam gledao par minuta i odlučio šta želi.

Popila sam malo vode gledajući po restoranu na ostale parove. Varirali su od toga da su u potpunosti fokusirani jedno na

drugo ili su izgledali dosadno. Moje mišljenje je da su dosadni parovi najduže bili zajedno.

Kako romantično, volela sam Dan zaljubljenih. Mislila sam da je divno što smo imali dan posvećen ljudima koje smo voleli. Adam, međutim, mrzi Dan zaljubljenih. Prema njegovim rečima to je bila "Gomila komercijalnih gluposti i potpuno je neromantično prisiljavati ljude da pokazuju da im je stalo do nekoga ", kada je "daleko više romantičnije biti spontan."

Moj muž je imao praktičnu prirodu, bio je jednostavan sa svojim 'Volim te' i spontanim, malim poklonima. Kada ste u braku s nekim kao što je Adama nije vam potreban Dan zaljubljenih. Međutim, nisu svi imali Adama. Nekim ljudima je potreban podsetnik da svom partneru pokažu da ga vole.

"Dušo."

Vratila sam pogled na Adama. "Da?"

"Gde si otišla?" Čelom mu je preletela zabrinutost.

Nagnula sam se preko stola i spustila glas. "Pogledaj kako je dosadno pola ovih parova. Da li je to ono što brak učini od nas?" Adam je pogledao po restoranu, a zatim vratio pogled na mene. "Mi smo zajedno više od decenije i nismo dosadni. Zar ne?"

Zatresla sam glavom. "Naravno da ne. Ipak... Ne bih želela da odemo tim putem."

"Nećemo," rekao je on, tako sigurno.

Slegnula sam ramenima. "Samo mislim, možda-" začutala sam kada je konobar stigao sa našim jelom.

"Samo si mislila?", rekao je Adam nakon što je konobar otišao.

"Možda ne bi trebalo da budemo lenji. Znaš... Da pokušamo da začinimo stvari u spavaćoj sobi."

"Za par koji ima dvoje dece i stalne poslove, mislim da smo jebeno dobri u spavaćoj sobi", rekao je iznervirano. "Ili ja pogrešno tumačim orgazme?"

Frknula sam. "Ne. Ne tumačiš pogrešno."

"Šta je onda problem?"

Progutala sam zalogaj i uzela gutljaj vina, dajući sebi malo hrabrosti za ono što sam želela da kažem. Na kraju sam ga pogledala u oči. "Nismo imali seks na javnom mestu. Možda bi trebalo to da uradimo."

Adam mi je uputio spor, neverovatni osmeh. "Dušo, ti se šališ?"

Namrštila sam se na njegovu reakciju. "Ne."

"Hajde, Els. Trebalo ti je šest meseci da prestaneš da crveniš svaki put kada bih rekao 'jebote'."

Ubod boli prošao mi je kroz grudi i pogledala sam dole na tanjir. Znam da nije hteo da me povredi, ali ipak...

Ponekad sam mislila da svi, uključujući i njega, misle da sam slatka dobrica koja nije znala da bude divlja i impulsivna. Pre nekoliko godina smo imale devojačko veče i sve smo bile pomalo pijane pa smo započele ispovedanje. Džoana nam je rekla da su ona i Kam prvi seks imali u hodniku, jer je on očajnički želeo, a onda su Nejt i Liv imali seks na haubi automobila. To je zvučalo tako uzbudljivo i strastveno. Bila sam ljubomorna na njih dve. Adam i ja smo imali predivan seksualni život. Jesmo. Međutim, malo avanture bi bilo neverovatno. Pogotovo sada kada smo roditelji i imamo malo vremena za nas, tako malo vremena da se osećamo mlado kao što smo nekada bili. Adam je očigledno mislio da nisam sposobna da budem seksi, opasna devojka.

"Bože, Eli," rekao je, a glas mu je bio nežan. "Jesi li ljuta na mene?"

Videla sam zabrinutost u njegovim očima. "Imao si seks u javnosti sa konobaricom na mom osamnaestom rođendanu. Videla sam kako si je odveo iza hotela."

Adam se namrštio na spomen nje. "Bila je brza jebačina. Ne moja supruga koju volim i poštujem."

Dragi Bože, mogu li da zvučim dosadnije?

Napravila sam grimasu, a Adam se oprezno zavalio nazad u stolicu. "Rekao sam pogrešnu stvar zar ne?"

"Recimo samo da se sada osećam seksi kao devedesetogodišnja baka bez zuba."

On se trgnuo. "Nisam to mislio."

Podigla sam ruku i zaustavila ga. "Hajde da jedemo i zaboravimo sve ovo."

Ostatak naše večeri bio je napet i tih.

Zapravo sam bila prilično očajna kad smo izašli iz restorana i uputili se na žurku za Dan zaljubljenih na koju smo pozvani kod moje koleginice sa univerziteta. Tamo ću moći da se družim sa drugim ljudima i izbegavam svog muža dok me ne prođe povređenost i ljutnja.

"Bolje da pozovemo taksi," rekla sam kad smo izašli iz restorana. "Ja ću-Oh!" Uzviknula sam iznenađeno kada me je povukao malo niže niz uličicu između restorana i bara pored njega. "Šta to radiš?" Šapnula sam mahnito kada me je Adam uvukao dublje u mrak.

Odjednom me je pribio uza zid restorana i počeo da ljubi.

Prešla sam preko iznenađenosti vrlo brzo jer je pritisnuo svoju punu dužinu na mene.

Zadovoljno sam mu uzdahnula u usta, prisećajući se da imam predivnog muža koji je želeo da me usreći.

Usne su mu se spustile na moj vrat. Izvijala sam od njegovih poljubaca, osećajući toplinu njegovih usana, dodir njegovih ruku na grudima, miris ...

Naborala sam nos, gotovo gušeći se.

"Jebote." Adam se odvojio od mene i pogledao me. "Taj miris."

Okrenula sam glavu. "Mi smo pored smeća."

Pratio je moj pogled do kante za smeće. Stajali smo pored nje. "Taj smrad je strašan."

"Ne seksi", rekla sam tiho, razočaranje je prošlo kroz mene.

Adam je vratio svoj pogled na mene. U očima mi se videlo razočaranje. Podigao je ruke hvatajući moje obraze. "Volim ono što imamo. Ne treba nam seks niz uličicu. Ti si sve što mi je potrebno."

Istopila sam se zbog njegovih reči, pokušavajući da ignorišem i dalje pomešano razočaranje u svom želucu. "Da. Hajdemo na žurku."

Uzeo mi je ruku i poveo, ali nisam mogao da ne pogledam nazad u napušteni mrak.

"Jesmo li u redu?" Pitao je Adam, stiskajući mi struk.

Bili smo na zabavi već pet minuta, razgovarali sa poznanicima i upoznali ljudi koje nismo znali. Uputila sam mu mali osmeh. "Dobro smo."

Njegove obrve su se skupile, ali pre nego što je mogao išta da kaže moja koleginica Antija se pojavila.

"Eli, želim da te upoznam sa svojom drugaricom Lejsi. Ona je neverovatna Amerikanka koja voli istoriju umetnosti i toliko je puna znanja da će te oduvati. Dođi, dođi." Uхватила me je za ruku i počela da odvlači. Pogledala sam preko ramena na

Adama. "Dve minute", rekla sam glasno, a on je strpljivo klimnuo.

Međutim, nisu bile dve minute.

Upoznala sam Lejsi i njenog pratioca te večeri, Džeka. Lejsi je puno pričala! Jedva sam izgovorila reč pored nje, osetila sam olakšanje kada je Antija došla po nju kako bi je odvela da upozna nekoga.

"Piće", rekao je Džek, nudeći mi čašu vina.

Nasmejala sam se i uzela. "Hvala."

"Ona je uh... Ona je malo previše." Klimnuo je u smeru Lejsi.

Pažljivo sam ga posmatrala. "Prvi izlazak?"

Napravio je grimasu. "A bojim se i poslednji."

"O, Bože." Uzdahnula sam.

"Da." Slegnuo je ramenima. "Mada sam pokušao."

Nasmejala sam se na njegov optimizam. "Tačno."

"Dakle, ti si profesor Istorije umetnosti na fakultetu? Je li ti Lejsi ostavila bar nešto da kažeš?"

Smejući se, klimnula sam. "Lejsi možda puno priča, ali je potkrepljena znanjem."

"I to je nešto," rekao je suvo.

"Čime se ti baviš?"

"Ja sam optičar."

"Stvarno?" Nasmešila sam se. "Nikad ranije nisam upoznala optičara. Mislim, naravno da sam upoznala optičara jer idem kod njega svake dve godine, ali ne van stvarnih optičara..."
Naborala sam nos svom preopširnom objašnjenju, ali je Džeka to nasmejalo.

"Shvatam šta si htela da kažeš. Uveravam te, to nije najzanimljiviji posao, iako uživam gledajući reakcije ljudi kad se nagnem da im pogledam oči. Postoje oni koji su napeti, neprijatno im je jer sam im ušao u lični prostor. Onda postoje oni sa teškim zadahom... Uopšte ne želim da zalazim dublje. I moj lični favorit... Ljudi koji se bore da se ne nasmeju."

Nasmejala sam se. "Ja sam ova poslednja."

Džek se nasmeje. "Mislio sam da jesi."

Zapala sam jednostavno u razgovor s njim, smejući se i pričajući o svakodnevnim glupostima kada smo popili čašu vina i započeli drugu.

Pronašli smo kutak u kojem smo da mogli da čujemo jedno drugo uprkos buci koja je nas je okruživala.

Nisam ramišljala o našem ljubaznom ćaskanju dok nisam dok podigala levu ruku da sklonim kosu od lica.

Džekove oči su zastale na mojoj ruci. Na moje iznenađenje, razočaranje mu je prešlo preko lica. "Ti si udata?"

Ukočila sam se, shvativši da je tek sada spazio moju burmu.

Oh, sranje.

Je li on...?

"Da, udata sam."

Sklonio je pogled i odjednom sam se osećala vrlo neprijatno u koktel haljini i štiklama. "Naravno da si u braku", rekao je tupo. "Zašto ne bi bi bila?"

"Mislila sam da si je video." Pogledala sam burmu.

"Da li si mislio da sam flertovala?"

"Da, definitivno jesam." Intenzivno je zurio u mene. "Jesi li sigurna da nisi?"

"Naravno da nisam", rekla sam uvređeno. Prokleta dobro znam da nisam!

On klimne glavom. "Ne, pretpostavljam da nisi."

Imali smo samo fin razgovor. Prijateljsko ćaskanje. Ništa više!

On uzdahnue i odmahne glavom. "Žao mi je."

"U redu je." Htela sam da pobegnem, ali nisam znala kako to učinim, a da ne ispadnem nepristojna.

Džek me je upucao pogledom, iskra nade naterala me je da se zamrznem. "Jesi li sigurna da si srećno udata?"

"Da, jebeno jeste." Adam je zarežao na njega, pojavljujući se na mojoj strani.

Pogledala sam ga širom otvorenih očiju, dok je obmotavao ruku oko mog zgloba i povlačio me odatle.

"Nije ono što misliš", rekla sam njegovim leđima, dok me je vukao kroz gužvu. "Adame!"

Ali nije slušao.

Mogla sam da osetim ljutnju koja je izlazila iz njega dok me je vukao iz dnevnog boravka dole kroz prepunu dvoranu. Udario je vrata bez otvaranja i povukao unutra za nji.

Bili smo u kupatilu.

Zaključao nas je.

"Nisam koketirala s njim", rekla sam odmah.

Njegov odgovor je bio trzaj, a zatim me je gurnuo na vrata.

Bila sam šokirana njegovoj grubosti. "Adame", prošaptala sam.

Mrko me je posmatrao i pritisne svoje telo na moje, dahnula sam osećajući njegovu erekciju. "Kako bi se ti osećala?" Rekao je promuklim glasom dok mi je podizao ruke iznad glave i gurao penis na mene. "Da si ti bila ta koja je mene zatekla sa

nekom ženom koja koketira, gledajući me kao da želi da me jebe upravo tamo i tada, a zatim me pita da li sam srećno oženjen?"

Teško sam progutala. "Je li tako izgledalo?"

"Bože, Eli, jesi li jebeno nesvesna?"

"Očigledno", trgnula sam se.

Zurio je u mene, a njegova ljutnja se nije smanjila. Zastenjao je frustrirano, taj zvuk mi je ispunio usta dok me je ljubio.

Poljubac je bio težak, kažnjavajući i više nego uzbudljiv.

Odjednom su mi ruke bile slobodne, dok su njegove grubo klizile niz moje telo. Zagrlila sam ga privlačeći ga sve bliže.

Zadrhtala zbog njegovih prstiju na unutrašnjoj strani butina. Dahtala sam mu u usta.

Prstima se preselio gore i skliznuo ispod mojih gaćica. Moji prsti su se uvijali u njegovoj kosi dok je prelazio palcem preko mog klitoris.

Gurnula sam kukove prema njegovom dodiru i ugurao je dva prsta u mene.

Dahtala sam i prekinula poljubac, glava mi je pala nazad na vrata.

"Već si mokra", rekao je, a glas mu je vrveo od uzbuđenja i iznenađenja.

Otvorila sam oči i pogledala ga, njegov potamneli pogled bio je ispunjen topline. Da, bila sam mokra jer sam se zapalila činjenicom da me moj suprug tako očajnički želi.

I taj očaj se samo povećao na mom izrazu.

"Jebote", dahtao je, prsa su mu se podizala od ubrzanog disanja. Vratio je ruke na svoje pantalone, a moj stomak se uvrnuo od potrebe za njim. Gurnuo je farmerke dovoljno nisko da oslobodi svoj penis, a meni su butine počele da drhte. Očima

uprtim u mene, Adam je gurnuo porub moje haljine i zatim pocepao gaćice.

Jače sam ga zagrlila dok sam pulsirala među nogama.

"Adame". Izgovorila sam kao molbu.

Zakačio je moju levu nogu oko svog kuka i nabio se.

Glavom sam udarila u vrata i zadovoljno zavrištala osećajući se potpunom dok me je ispunjavao.

"Eli", progundao je, zatvarajući oči ispunjene željom. "Moja Eli."

Moj suprug je nastavio da se nabija u mene, brzo i žestoko. Sve snažnije me zabijajući na vrata kupatila.

Obmotala sam obe noge oko njegovog struka, a on je ušao dublje. Izgovorila sam njegovo ime zajedno s Božijim.

"Svi mogu da nas čuju," šapnuo je u moje usne. "Svi mogu da čuju koliko te želim."

Moji unutrašnji mišići su se stisnuli oko njega na tu pomisao i njegove oči koje su se raširile kao dokaz koliko je bio uzbuđen.

"Jebote, Eli." Gurnuo je jače.

"O, Bože!" Zakopala sam mu prste u ramena, napetost u meni dostigla je krajnju tačku. "Adame!" Svršila sam oko njega, a on je povikao moje ime dok sam mu stiskala penis svojim klimaksom, stapajući orgazam s njegovim.

Pao je na mene, ruke su mu i dalje držala moje butine.

Zadihano mi je disao u vrat, a usne mu se penjale uz kožu ispod uha. Na kraju, kada nam se disanje smirilo, povukao se i pogledao me u oči.

"Još uvek možeš da me iznenadiš", rekao je, a nežnost i ljubav bile su pomešane sa zadovoljstvom u njegovom pogledu.

Polako sam se nasmejala. "I ti mene još uvek možeš da iznenadiš. Mislila sam da si prešao preko čitave te posesivne stvari."

Mišići u vilici su mu se stegnuli. "Verujem ti, siguran sam u naš odnos. Ali to ne znači da ću sedeti i gledati kako se neki zgodni frajer, pet godina mlađi nabacuje mojoj ženi."

Naborala sam nos. "Je li on stvarno dobro izgledao?"

Adam je na trenutak zurio u mene, a zatim mu je polako osmeh prekrio lepe usne. "Nisi primetila da dobro izgleda?"

Odmahnula sam glavom i zavukla ruke u njegovu kosu. "Niko me ne privlači osim tebe."

"Bože, šta sam to uradio da te zaslužim, Els?", kliznuo je rukama oko mojih leđa i privukao u zagrljaj.

"Prilično si dobro sa orgazmima", zadirivala sam.

Nasmejao se i malo pomerio, a taj pokret je izaziva ugodno trenje u meni i dahnula sam kada su se trnci uzbuđenja ponovo pojavili.

Adam me je jače zagrlio. "Moram da te vratim kući."

"Moramo da pokupimo dečake," podsetila sam ga.

Polako me je spustio na noge i skliznuo iz mene. Pogledali smo se u oči što pre nego što smo vratili odeću. Obukli smo se i uhvatio me za obraz. "Vratićemo decu, staviti ih u krevet, a onda ćemo ti i ja završiti ono što smo započeli."

Nasmešila sam se. "Sviđa mi se kako to zvuči."

Uhvatio me je za ruku, otključao vrata kupatila i poveo. Odmah se zaustavio i namrštio, samo što sam htela da pitam šta nije u redu kada sam pogledala preko njegovog ramena.

U hodniku je stajala Lejsi uz Antiju i Džeka i nekoliko drugih gostiju.

Antija mi se nacerila i odmahнула glavom. "Jeste li radili "ono" tamo?"

Pocrvenela sam, slobodnom rukom nameštajući kosu, koja je bila divlja mnogo više nego kada me je Adam odvuкао u kupatilo.

Adam me je pogledao me i nasmešio se mom rumenilu. "Dovoljno javno za tebe."

Pocrvenela sam, a to ga je još više nasmejalo.

"Upravo smo krenuli," rekla sam izvinjavajući se Antiji, ne mogavši da je pogledam u oči.

Moj prijateljica je podigala obrvu. "Oh, Kladim se da jeste."

Adam se pozdravio i počeo da me vodi odatle.

"Žao mi je", šapnula sam joj dok smo prolazili.

"Nemoj da ti ne bude." Nasmešila mi se. "Srećna ženo."

Nasmejala sam se i krenula sa Adamom iz stana.

On mi se cerio dok smo silazili niz stepenice.

"Šta?"

Osvrnuo se prema meni još jače se cereći. "Srećan Dan zaljubljenih, dušo."

Stisnula sam mu ruku, zahvalna što imam čoveka koji će sve učiniti da me usreći. "Jedan od mnogih."

Džoana i Kameron

Imala sam leptiriće u stomaku.

Život je nastavio da me iznenađuje. Kam i ja bili zajedno jedanaest godina. Imali smo jao malo pa četvorogodišnju ćerku i bili smo najbolji prijatelji. Pa ipak, nekako, ovih poslednjih nekoliko meseci sam izgubila dodir sa svojim najboljim prijateljem. I bilo je teško objasniti koliko je to zastrašujuće. Kam je započeo novi posao s velikom međunarodnom marketinškom kompanijom. Pored toga i dalje je radio sa umetnicima i nezavisnim preduzećima. Činilo se da je posao sve što radi u poslednje vreme. Budući da sam radila puno radno vreme, imali smo i Belu, nije bilo postojalo 'naše' vreme.

Nismo imali seks u šest nedelja.

To je možda bilo svojstveno drugim parovima, ali ne nama. Bila sam više nego zabrinuta. Moja odluka da ga iznenadim posebnom večerom za Dan zaljubljenih bila je u poslednji minut. Predlog je stigao od Džos. Bila sam na novoizgrađenom gradilištu i bojila sobu u dosadnu belu boju kada sam odlučila da nazovem Džos za vreme pauze. Udaljenost između mog suprug i mene izjedala me je iznutra. Osećala sam se neverovatno usamljeno. I na kraju sam pozvala Džos za pomoć, nadajući se da je nisam prekinula u pisanju.

"Ne," rekla je ona. "Odlučila sam da danas ne započinjem pisanje jer ću biti prekinuta za nekoliko sati kada se deca vrate."

"O da, tvoj je red za čuvanje ove godine."

"Da, jeste." Duboko je uzdahnula. "Stvarno bih mogla da imam malo vremena sa Brejdanom večeras."

"Znam šta misliš." Ispričala sam joj šta se događalo između Kama i mene.

"Zašto si sve to držala u sebi? Jesi li dobro?"

Njena briga mi je izazvala suze u očima i bilo mi je drago što sam pronašla praznu sobu u kući koju smo sređivali. Nisam htela da me čuju kolege. "To je samo šest nedelja."

"To je puno za vas dvoje. I ne samo seks. Kada ste poslednji put vodili pravi razgovor?"

"Ne mogu da se setim. Bilo je samo pozdravljanja i oproštanja. Znala sam da će biti teško dok pokušava da stvori ime u poslu, ali mi se ne sviđa to, Džos. Ne sviđa mi se kada ne znam šta se dešava sa mojim mužem. Činjenica da on uopšte ne vidi da me to muči je više od zastrašujuće."

"Verovatno je samo preokupiran. Moraš da razgovaraš s njim, Džo. U suprotnom će to prerasti u veliku loptu ogorčenosti i neće se dobro završiti." Uzdahnula je.

"Znaš šta bi trebalo da uradiš? Iznenadi ga. Vidi, Brejdan i ja smo večeras imali rezervaciju u La Couru, ali je on zaboravio da čuvamo decu. Videću ako može da prenese rezervaciju na tvoje ime. Pitaj Mika ili Kameronove roditelje da večeras čuvaju Belu, a zatim idi i iznenadi Kama na poslu. Odvedi ga na večeru, a zatim kući i razbijte ovu suvu čaroliju."

"Da?"

"Da. Poslaću ti poruku da li smo uspeli da vam rezervišemo sto."

"Puno ti hvala, Džos."

I javila je da smo dobili sto. Posle angažovanja ujaka Mika i njegove supruge Di da čuvaju Belu, izašla sam ranije sa posla, istuširala, obukla usku šljokičavu haljinu, obula cipele sa visokim potpeticama i uhvatila taksi koji me je odveo do Kamove kancelarije. Stojeći ispred nje probudili su mi se leptirići u stomaku. Leptiriće jer idem na sastanak s svojim mužem.

Da. Stvarno mi je bilo potrebno da rešimo ovo između nas. Koliko god da sam iščekivala svaki naš sastanak (mada nisam mogla da se setim kada je to poslednji put bilo), leptirići su bili stvar prošlosti. I bila sam srećna što su prisutni. Njihova odsutnost govorila je o mojoj sigurnosti sa Kamom, nešto što nikada nisam mislila da ću imati s bilo kojim čovekom, jer sam bila protkana nesigurnošću kada smo se prvi put susreli.

Povratak leptirića je loš znak.

Predskazanje, moglo bi se reći.

Pozvonila sam i vrata su se otvorila. Dva momka u odelima su izašla i nasmešila mi se, držeći otvorena vrata za mene.

Uzvratila sam im osmeh. Preplavilo me je rumenilo od zadovoljstva kada je jedan od njih zadržao pogled malo duže. Volela sam svog muža i nisam želela nijednog drugog, ali morala da priznam kao neko ko se oslanjao isključivo na svoj izgled, jer nisam imala ništa drugo, bilo je laskavo što su ljudi još uvek gledali u mene. Posebno u trenutku kada sam se kod kuće osećala skoro nevidljivo. Imala sam skoro trideset tri godine, dete, i dok je moj muž postajao sve zgodniji s godinama, počela sam da primećujem bore oko očiju, spuštene grudi od Belinog dojenja, čak sam iskopala i nekoliko sedih vlasi u svojoj dugoj, plavoj kosi. Znala sam da me Kam voli, ali sam i dalje htela da me želi. I definitivno sam htela me primeti.

Ohrabljena pažnjom momka u odelu, izravnala sam haljinu koja je svetlucala ispod kaputa, spremna da vidim pogled u očima svog Kama koji sam volela. Ušla sam u lift i pokušala da zaustavim leptiriće, ali nisam uspela.

"Izvinjavam se." Zaustavila sam ženu koja je izašla iz kancelarije. "Tražim Kameronu Mekejba."

Nasmešila mi se. "Kroz vrata na levoj strani. Ne možete promašiti njegov svoj sto."

Klimnula sam u znak zahvalnosti i pratila njene insrtukcije.

Gotovo sam poželega da nisam, mučnina mi je stisnula želudac nakon što sam otvorila vrata kancelarije i zatekla muža ležerno izvaljenog u svojoj stolici, kako gleda u brinetu koja mu je sedela na stolu.

Oči su mi putovale preko mlade žene, krv mi je vrila dok sam zapažala svaki detalj na njoj. Bila je mlađa od mene, u ranim dvadesetim i sedela je na stolu mog muža sa vitkim, prekrštenim nogama. Crna suknja joj se podigla uz butine. Lepo lice bilo joj je uokvireno ravnim, negovanom, svetlosmeđom kosom. Pažnju je usmerila na Kameronu.

Znala sam taj pogled.

Ranije, pre nego što sam upoznala Kameronu i ja sam tako gledala muškarca kojeg sam želela.

Bilo je to predatoski, seksi, zavodljiv pogled.

Želudac mi je potonuo.

Napravila sam dva spora koraka prema njima, a noge su mi bile teške dok sam gledala Kamovu reakciju na nju. Zadržao je fizičku udaljenost, a njegov osmeh je bio više prijateljski nego pristojan. Bio je zainteresovan za ono što je pričala... Ali najvažnije od svega je to što je bio ovde s njom umesto kod kuće sa mnom.

Poslednja tri meseca sa malo ljubavi, malo naklonosti... I poslednjih šest nedelja bez seksa... Sve to spojilo mi se u glavi dok sam išla prema njima, a grozna sumnja rasla je u meni.

On me nikada ne bi ... Nikad me ne bi me izdao.

Ali da li je razmišljao o tome?

Da li je želio?

Progutala sam iznenadnu knedlu u grlu dok sam se približavala. Kameron me je ugledao krajičkom oka i iznenadeno trznuo glavom prema meni.

"Džo." Ustao je s lakoćom i crnka se okrenula prema meni, oči su joj se suzile probadajući me. "Dušo, šta radiš ovde?"

Gledala sam u njega još uvek boreći se sa emocija koje su me gušile, a onda sam pogledala u nju.

"Džo, ovo je Ali, jedna od zaposlenih." Kam je pokazao na nju i ona je graciozno skliznula sa stola. Nije mi pružila ruku, ali mi je klimnula glavom, a oči su joj potamnele dok me je gledala.

"Ali, ovo je moja žena Džoana."

Budući da mi nije uputila znak pristojnog upoznavanja kao što je "drago mi je da smo se upoznale", nisam ni ja njoj.

Okrenula sam se prema Kamu. "Htela sam da te iznenadim za Dan zaljubljenih. Dobila sam rezervaciju za večeru."

"Sranje." Trgnuo se, očiju punih kajanja. "Dušo, Dan zaljubljenih."

Da, bila sam svesna da je zaboravio. "Dan zaljubljenih," promrmrljala sam.

"Dopusti mi samo da sve zaključam."

"Pa, vidimo se sutra, Kame," rekla je Ali, smešeći mu se. Klimnula mi je glavom dok je prolazila, preterano njišući bokovima.

Moj suprug je nije gledao dok je odlazila i to je verovatno bila dobra stvar. Mislim da bih ga ubila da je to učinio.

Zgrabio je kaput i zajedno smo izašli iz kancelarije. Stavio mi je ruku na donji deo leđa dok me je izvodio.

Uzdahnuo je kad smo ušli u lift. "Uopšte ne mogu da poverujem da misliš ono što upravo misliš."

Gledala sam napred, pokušavajući da ostanem hladna uprkos emocijama. "Mislim da sam jedva progovorila dve reči sa svojim mužem u poslednja dva meseca, jer on uvek radi do kasno u noć. Večeras bi bila još jedna noć kako ti dolaziš kasno

i odjednom shvatam da razlog tome nije rad. To je zato što imaš koketne razgovore sa devojkom deset godina mlađom od svoje žene."

"To nije ni ... To je smešno", rekao je ljuto, zvučeći iscrpljeno.

"Večeras je to bila istina." Okrenula sam se i pogledala ga kad su se vrata otvorila. "Večeras ne bi imao vremena za Belu i mene, a zašto? Zbog razgovora sa Ali?"

Gledao je u mene, a iskra krivice mu je zasijala u očima.

"Nikada nisam razmišljao o tome na taj način. Žao mi je. Ali i ja smo razgovarali o poslu. Kunem se. Nije bilo ništa više od toga, Džo."

Bol me je stegnula u grudima zbog porasle udaljenosti između nas i njenog uticaja na mene.

Htela sam da zakopam glavu u pesak. "Hajde samo da odemo na večeru." Izašla sam iz lifta, a Kam me je pratio. Bili smo tihi dok smo čekali taksi. Nakon što smo ga pronašli i ušli, rekla sam vozaču naše odredište.

"La Cour?", izgovorio je Kam, iznenađeno. La Cour je restoran koji je godinama bio u Brejdanovom vlasništvu. Prodao ga je prijatelj kuvaru i od popularnog postao je "Mišelinova zvezda" popularan.

Bilo je neverovatno teško dobiti rezervaciju.

"Džos i Brejdan su nas ubacili."

"Ovo je stvarno lepo od tebe, dušo." Osetila sam njegovu toplu ruku kako se spušta u moju i dopustila sam mu da me drži, ali to nije držao nas.

Stisnuo me je, pokušavajući da me otopi. "Ko će čuvati Belu?"

"Ujak Mik."

"Radujem se što ću biti sam sa tobom."

Nisam rekla ni reč dok je isprepletao prste kroz moje. Držanje mu je bilo zategnuto. "Biće fino" uspela sam da prošištim.

Tiha napeta atmosfera između nas bila je teška za disanje i trajala je sve dok se nismo smestili u La Couru i dobili predjelo.

Kamov mobilni se oglasio na stolu pored njegovog tanjira. Posmatrala sam ispod trepavica kako ga je pokupio i namrštio na ono što je pročitao.

"Šta je bilo?"

Pogledao me je podozrivo. "Ništa."

Puls je počeo da mi raste rapidnom brzinom.

"Ako nije ništa, dopusti mi da vidim." Ispružila sam ruku prema njemu.

Kam je mrko prešao preko mene. "Nemam ništa da krijem od tebe, dušo. Prestani da me tretiraš kao kriminalca."

Uzela sam mobilni od njega i zagledala se u ekran.

Poruka je bila od Ali: "Čini mi se da je tvoja žena ljuta na nas. Jesi li dobro?"

Temperatura je počela da mi raste i prelistala sam poslednje razgovore s njom. Smekšala sam činjenicom da su svi poslovni, bez naznaka flerta.

Pružila sam mu mobilni. "Ne misliš li da je poruka neprimerena? Od kada ste ti i ona 'mi'?"

Sklonio je telefon. "Mislim da je neprimereno, iz tog razlog nisam odgovorio."

"Flertovala je s tobom."

"Neću je ohrabrivati."

"Mislim da više to nije poenta." Odmahnula sam glavom s gađenjem, ljuta što je ovom u trenutku bio nesvestan brodoloma između nas.

Nešto nalik alarmu pojavilo se na njegovom izrazu na moj ton. "Džo." Nagnuo se preko stola pokušavajući da me uhvati za ruku, ali sam se povukla. "Uzbuđuješ se ni zbog čega."

Ni zbog čega? Da li on stvarno ne vidi šta se ovde događa?

Bacila sam ubrus na sto i ustala, stolica je glasno zastrugala duž tvrdog drveta. "Nisam raspoložena za Dan zaljubljenih posle svega. Videćemo se kod kuće."

"Džo." Ustao je, posegnuo za mojom rukom, ali nije uspeo da me uhvati jer sam pobjegla iz restorana.

Osetila sam gađenje.

Apsolutno gađenje.

Ušla sam u taksi, drhteći celim putem do London Rouda. Ušavši u stan gledala oko sebe poznat prostor, mesto gde smo zajedno živeli više od decenije.

Pogled mi je pao na Belinu lutku preko naslona. Njeni DVD crtači bili su razbacani po podu ispred televizora.

Htela sam svoju ćerku u naručju toliko da je bolelo.

Htela sam da udišem njen miris i da me uteši.

U ovom trenutku moj dom mi nije delovao poznato. Izgledao je hladno i usamljeno, nedostajala mi je ona poznata lepota.

Ulazna vrata su se zalupila i čula sam Kamove teške, brze korake dok je išao hodnikom. Pojavio se na vratima dnevne sobe, a njegova široka ramena su zauzimala zastrašujuću količinu prostora. Izraz lica mu je bila crn kao ponoć.

"Šta je jebote ono bilo?" Odbrusio je.

"Zar ne želiš više da budeš sa mnom?", rekla sam, a topla, slana suza mi je tiho skliznula na obraz pokazujući moj strah.

Pogledao me je u neverici i koraknuo prema meni. Mahnula sam rukom prema njemu zaustavljajući ga dok se mrštio i usporavao. "Otkud ovo odjednom?"

"Jesi li znao da je Di obolela od raka dojke pre mesec dana?"

Trepnuo je na dramatičan zaokret u razgovoru. "Ne."

"Ne." Odmahnula sam glavom, prezirno stisnuvši usne.

"Naravno da nisi, jer svaki put kad sam pokušala da razgovaram sa tobom, odlazio si da bi se javio na telefonski poziv iz kancelarije ili od klijenta. Svaki maleni deo slobodnog vremena koji imaš ti provodiš sa Belom i to je u redu, jer je ona važnija ... Ali kao da te nije briga što nismo imali pravi razgovor mesecima ili što me nisi dotakao šest nedelja. Ništa, osim površnog poljubac pre polaska na posao. Skoro kao navika, a ne želja."

"Misliš da nisam primetio?", rekao je, ogorčeno. "Naravno da sam primetio da se nismo često viđali, ali smo znali da će ovaj prelaz biti težak u početku."

"Postoje teškoće i postoji ovo!" Povikala sam. "Možda druge žene to prihvataju, ali ja neću da trpim. Nisam se udala za tebe da bi mi druga strana kreveta bila topla noću. Udala sam se za tebe jer bi trebalo da mi budeš moj najbolji prijatelj."

"Ja sam tvoj najbolji prijatelj. Imali smo teži period, to je sve."

"A Ali?"

"Ništa". Ljuto je gledao u mene. "I to što misliš da je drugačije me jebeno zabrinjava."

Polako sam klimnula glavom "Trebalo bi da budeš, Kame. Trebalo bi da budeš zabrinut."

Prebledeo je. "Šta to govoriš?"

Suzila sam oči prema njemu. "Govorim da sam usamljena mesecima, a ti nisi posegnuo za mnom, nisi primetio." Suze su mi prebrzo tekle niz obraze. "Pokušala sam da se pretvaram da je u redu, ali nije u redu. Nisam više devojka koja je mislila da nije dostojna prave ljubavi. Nisam ona. Ona bi te pustila da je uzmeš zdravo za gotovo. Ja neću." Odmahnula sam glavom.

"Kako se osećam upravo sada... Nije u redu. Nisam prokleta lutka koju možeš da skloniš u stranu kada si previše zauzet da bi se igrao sa njom. Ja sam tvoja žena, a brak ne može samo magično da uspe. Mora da se radi na tome. A ako ne želiš to da uradš jer si previše prezaposlen drugim potrebama, onda u redu ... Ali ja ne ostajem ovde. Bela i ja ćemo naći negde drugde da živimo. Da li me razumeš?"

Reči su jedva napustile moja usta, a Kameron je prešao preko sobe, čvrsto mi stežući ruke, privijajući uz svoje telo. Ispustila sam mali uzdah iznenađenja dok sam podizala glavu kako bih ugledala njegovo napeto lice.

"Nikad", njegove usne su drhtale od emocija. "Nikad više nemoj ovo da govoriš. Ne mogu da živim bez tebe." Spustio je čelo na moje i osetila sam kako drhti. "Žao mi je", šapnuo je promuklo. "Tako mi je jebeno žao što sam učinio da se tako osećaš."

Stajali smo zajedno na trenutak dok sam puštala da me iskrenost i strah u njegovom glasu donekle smire.

Naše disanje je pronašlo ritam, uzdisaji i izdisaji su se usporavali.

"Ne želim da budem zahtevna," šapnula sam, obrazi su mi goreli zbog onog što sam mu rekla, ono čime sam pretila. "Jednostavno kao da me ti ne... Želiš."

"Uvek ću te želeti", rekao je grubim glasom. "Bio sam tako jebeno iscrpljen pokušavajući da održim korak sa svime."

Povukla sam se unazad i pogledala ga. "Znam. Znam ... samo sam ..." Slegnula sam ramenima, osećajući krivicu čak i za sugestiju da ću ga ostaviti.

Klimnuo je glavom, njegove tople oči tražile su moje. "Ali si u pravu. Uzimao sam te zdravo za gotovo. Samo sam očekivao da ćeš trpeti moju odsutnost dok su stvari bile teške."

"Želim da te podržim", rekla sam. "Želim, ali sam se osećala nevidljivo u poslednje vreme."

Usisao je vazduh sa tim rečima i obuhvatio mi lice. "Šta da uradim, Džo? Kako da ovo učinim boljim? "

Odmahnula sam glavom i napustila njegov zagrljaj, odjednom osećajući hladnoću. Obmotala sam ruke oko struka i slegnula ramenima. "Poradićemo na tome. Veze zahtevaju trud.

Valjda... Valjda smo oboje ovo shvatili olako. Stvari su sada drugačije. Imamo Belu i naše poslove... Moraćemo da se malo više potrudimo oko dela tebe i mene."

Klimnuo je, ponižen i kao ja. "Šta sada?"

"Umorna sam", rekla sam tiho. "Idem u krevet."

Petnaest minuta kasnije ležali smo na krevetu u mraku naše sobe.

Nismo se dodirivali.

"Volim te, znaš to zar ne?" Kamov glas je bio dubok, ogrubeo emocijama.

Uzela sam trenutak, boreći se sa suzama.

"Džo?"

Klimnula sam, iako nije mogao da me vidi. "I ja tebe volim", gušila sam se.

Krevet je zaškripao i osetila sam njegovu toplinu koja me je udarila kada se skotljao na mene. Gurnuo je ruku oko mog struka i povukao prema sebi. Ruke su mi lepršale na trenutak, a zatim se smestile na njegove grudi.

"Ne mogu da verujem da sam te čak naterao da posumnjaš," šapnuo je, zvučeći očajno. "Da sam te toliko povredio da si razmišljala o odlasku."

"Možda su moja očekivanja previsoka."

"Ne." Pomilovao mi je kuk. "Dušo, ne. Zajebao sam."

"Vrat ćemo se na pravi put." I to stvarno mislim. Već sam osećala olakšanje samo što sam u njegovim rukama.

"Ali i ti si zajebala stvar."

Ukočila sam se.

"Znam da je trebalo da primetim," rekao je. "Ali ne mogu da čitam misli. Nije smelo da dođe do ove tačke, Džo. Trebalo je da mi kažeš da si zabrinuta jer nisam bio sa tobom."

Lagano mi je sklonio kosu, pomičući mi glavu unazad.

Mogla sam da razaznam crte lica, ali nije bilo potrebno da ih jasno vidim kako bih znala da je bes u njegovim očima.

"Mi smo jači od ovoga. Šta se dogodilo?"

Samo tako, panika se vratila nazad. "To je bila... To je bila kombinacija više stvari. Osećala sam se malo ... Malo starijom", priznala sam. "Sa Belom koja puni četiri ove godine i Kol se uskoro ženi... A nas dvoje se nismo seksali neko vreme... Sve to mi se jednostavno skupljalo. Džos je bila u pravu. Predugo sam sve držala u sebi. Eksplozija je bila neizbežna." Uzdahnula, očajna samom sobom.

"Džo", rekao je, mogla sam da čujem nevericu u toj jednoj reči: "Ti si još uvek najlepša žena koju sam ikada u životu upoznao. Nikada neću želeti nijednu osim tebe."

"Moraš da mi obećaš," rekla sam, "Da nećeš opet nestati, a ja ti obećavam da ćeš znati šta se događa u mojoj glavi."

"Obećavam", rekao je odmah.

Ušuškala sam glavu na njegovim grudima i zatvorila oči. Stvari nisu magično popravljene između nas, ali stići ćemo do toga. Kad smo bili mlađi i tek započinjali vezu imali smo raspravu koja je vodila kraju, ali smo uspeali da je rešimo.

"Žao mi je zbog Ali", rekao je. "U pravu si. Treba da ugrabim svaku priliku koju dobijem da budem sa tobom i Belom. Da

sam ja bio ti u toj kancelariji dok si ćaskala sa nekim tipom i da sam zatekao tu scenu, sa mislima koje su ti večeras bile u glavi, ubio bih tog momka."

"Znam da je Ali samo katalizator za većinu naših problema... Ali mi se ne sviđa kako te gleda Kame, a to nije paranoja."

"Staviću joj do znanja da me ne zanima. Obećavam ti."

Izgovorila sam reči za koje sam znala da su mu potrebne da čuje. "Verujem ti."

"Hvala ti, dušo." Jače me je zagrlio. "Volim te. Nikad više te neću uzimati zdravo za gotovo."

Držao me je blizu, a sve tenzija se istopila iz mog tela i prepustila sam se snu.

"Dušo."

Uronila sam dublje u jastuke, isključujući glas koji je pokušavao da me probudi. Zar nisam upravo zaspala?

"Dušo, probudi se."

Polako sam otvorila oči, trepćući prema sjaju svetlosti u našoj spavaćoj sobi. Moja noćna lampa je bila uključena, a na radiju sa satom pisalo je jedanaest i trideset.

Otišli smo na spavanje u devet. Pre manje od tri sata.

Šta je, dođavola?

Pogledala sam Kama koji je sedeo pored mene, potpuno obučen. "Šta to radiš?" promrmrljala sam, trljajući oči. Bile su natečene od ranijeg plakanja.

Uzeo mi je ruku. "Još samo trideset minuta nam je ostalo od Dana zaljubljenih."

Pospana, ali zaintrigirana, pustila sam da me izvuče iz kreveta i pratila ga kroz hladan, mračan stan u pidžami.

Kad smo zakoračili u dnevnu sobu, bila sam u šoku.

Sveće su pokrivale plašt iznad kamina, sto za kafu i svaku površinu koja je mogla da ih drži. Na podu ispred vatre Kam je postavio piknik zakusku i vino. Usred svega toga bila je velika bombonjera u obliku srca.

Gledala sam u njega sa divljenjem.

*"Zakinut sam supermarketom koji radi dvadeset četiri sata."
Lukavo mi se nasmešio.*

Suze su mi napale oči i uhvatila sam ga za ruku. "Hvala."

Posegnuo je za mnom, privukao sebi i pritisnuo uz telo, tako da nije bilo ni trunke vazduha između nas.

"Nikada više neću ovo zajebavati. Obećavam."

Klimnula sam. "Ni ja."

Pomazio me je usnama, zavodljivim šapatom obećavajući ono što dolazi. Zadrhtala sam od iščekivanja. Nedostajao mi je na više načina.

"Dođi." Poveo me je dole na tepih i nasmejala sam se mini kobasicama i piti koju je podgrejao.

"To je sve što su imali. Nije baš La Cour."

Nasmešila sam se, odmahujući glavom. "Savršeno je."

Počeli smo da jedemo i tek tada sam shvatila koliko sam gladna.

"Pričaj mi o Di," rekao je Kam, ispijajući čašu vina. "Da li je dobro?"

Namrštila sam se prisećajući se kako je bila uplašena dok smo čekali rezultate skenera. Pronašla je kvržicu pre četiri nedelje, ali srećom bila je cista.

"U redu je. Bili smo uplašeni, ali je sada dobro."

"Sledeći put ako se dese ovakva sranja zgrabi me za kosu, jaja, bilo šta, nije me briga i viči na mene da je potrebno da razgovaramo. Važi?"

Zurila sam u njegove oči. "Hoću. Žao mi je što nisam."

Spustio je pogled na svoje vino i čekao sa poznatim uznemirujućim pogledom na licu.

"Da li si zaista želela da me ostaviš?"

Zatvorila sam oči, želeći da nikad to nisam izgovorila. Bilo je topline u trenutku, kao da moja bol progovara.

Ali ja sam njega povredila.

"Trebalo bi mi pakleno mnogo da te ostavim, Kamerone Mekejbe."

Pogledao je u mene i zadrhtala sam od topline, čežnje... Upornosti u njegovim oči. "Pratio bih te, znaš. Pratio bih te do kraja sveta da te uverim da mi se vratiš. Nikada neću prestati da se borim za tebe."

I upravo zbog ovoga... To je bio jedan od mnogih razloga zašto sam ga volela. "Samo mi je bio potreban podsetnik. Nemaju svi ljubav poput naše, Kame. Bila sam prestravljena da smo postali samo... Obični."

Njegov odgovor na to je bio sklanjanje hrane s puta kako bi dopuzao do mene.

Zastao mi je dah kad mi je raširio noge i pritisnuo telo na moje, nemajući izbora osim da legnem ispod njega. Potpuno me je prekrrio, jednom rukom milujući mi butinu.

"Prošlo je previše vremena. Moram da budem u tebi, dušo."

Klimnula sam, bez reči, a uzbuđenje me je pratilo toplotom i peckanjem između nogu gore prema grudima.

"I ti meni potreban."

Kam mi je polako skinuo pidžamu i svoju odeću dok sam ležala gola u sjaju sveća, a potom je prebacio kolena preko mene. Upijala sam očima njegovo zategnuto, mišićavo telo koje je održavao u teretani i borilačkim veštinama. Morala sam da priznam, deo mene je ljut na njegovu nepokolebljivu predanost treninzima ovih poslednjih nekoliko meseci-više vremena se posvetio tome nego meni.

Ali ležeći tu, želja mi je peckala u svako nervnom završetku dok sam uživala u njegovoj muškom lepoti i volela sam ishod njegovog zalaganje. Pogledom sam mu prešla na lice i zastao mi je dah u grlu od pogleda u njegovim očima.

"Bio sam u pravu, znaš... Pre mnogo godina."

Skupila sam obrve na njegov komentar.

"Kada sam rekao da te nijedan muškarac ne zaslužuje."

Suze su mi skupile u očima od sećanja. "Ti si divna. Nijedan muškarac te ne zaslužuje." Kam mi je to rekao prve večeri kada smo bili zajedno. To nije nešto što žena lako zaboravlja.

Ali, bila je prelepa spoznaja da ni Kameron nije zaboravio nijednu stvar o toj noći. Suza mi sklizila niz obraz i on je polako prešao preko mene, jednu ruku je stavio na moj kuk, a drugom mi obuhvatio lice kako bi mi palcem obrisao suzu. "Popraviću ovo", šapnuo je promuklim glasom punim emocija.

Dovoljno dobro sam ga poznavala i znala sam da će sebe kriviti zbog svega što se desilo.

Želela sam da ga umirim kao što je on mene. "Već jesi."

Na to me je poljubio tiho, slatko i uvukao ruku između mojih nogu stavljajući mi palac na klitoris. Uzdahnula sam zadovoljno, izvijajući se na njegov dodir dok mi je kružio po klitoris. Želja mi se skupljala nisko u stomaku.

Baš kad je napetost bila pred raspadom, prekinuo je poljubac i sklonio palac.

Oči su mi sijale od neispunjene želje.

Mali, prefrigani smešak mu se pojavio na usnama kada je uvukao dva prsta u mene dok sam izgovarala njegovo ime.

"Pogledaj me, Džo," zahtevao je i uradila sam kako je naredio.

Nismo prekidali pogled dok me je ispunjavao prstima. Njegove oči su tamnele od uzbuđenja dok me je posmatrao i slušao kako dahćem njegovo ime iznova i iznova.

Ispustila sam krik olakšanja, a zatim mi je uhvatio zglobove podižući mi ruke iznad glave i počeo da prodire u mene.

Svetlost mu je bljesnula u očima dok je gledao dole na mene. Nijednom, dok je nabijao svoje kukove u moje, dok mu je znoj tekla niz kožu, dok su mu se mišići u vilici stiskali od napora da održi kontrolu nad svojim olakšanjem, moj muž nijednom nije prekinuo kontakt očima.

Htela sam da ga dotaknem, ali svaki put kad sam pokušala da pomerim ruke jače me je pritisnuo na pod.

"Da li vidiš?" Stenjao je, njegovi prodori su bili brži i jači.

"Vidiš li šta mi radiš? Samo ti. Samo ti..."

Na te reči sam opet vrisnula njegovo ime, moji unutrašnji mišići su se stisnuli oko njega i svršila sam.

"Džoana", viknuo je dok su mu se bokovi smirivali, a onda se naglo zgrčio u meni dok ga je tresao snažan vrhunac.

Položio je čelo na moje grudi dok je pokušavao da dođe do daha.

"Mislim da nam je oboma ovo trebalo," šapnula sam zabavljeno i omamaljeno.

Kam me je pogledao i oslobodio mi zglobove odmarajući ruke na mom struku.

Mazila sam ga po ramenima i obmotala noge oko njega, držeći ga u sebi.

"Ti i Bela", šapnuo je ozbiljno. "Vi ste mi sve."

Večeras smo oboje bili ranjivi, ali sam bila mnogo mirnija i opuštenija njegovim uveravanjima. Kameron je bio nesiguran. Mogla sam da vidim paniku zakopanu duboko u njegovim očima. Nije znao da li mu verujem. Imala sam utisak da će sledećih nekoliko meseci provesti u dokazivanju svoje ljubavi prema meni. Koliko god to bilo lepo, nisam želela da se Kam oseća onako kako sam se ja osećala u poslednjih nekoliko meseci.

"Verujem ti", prošaputala sam. "Kunem se da ti verujem."

Putovao je rukama gore, dole po mom struku u umirujućem, utešnom milovanju.

"Sutra je subota."

"Da."

"Ti, Bela i ja. Ceo ovaj vikend. Samo mi."

"Nema posla?", rekla sam puna nade.

"Isključiću telefon."

Nasmešila sam se. "To zvuči zabavno."

"Mmm." Očesao mi je usne svojim. "Mislim da ću početi sa spavanjem."

"Oh?"

"Bićete vrlo, vrlo umorni, gospodo Mekejb." Nacerio se samouvereno. "Međutim vrlo, vrlo zadovoljni."

Nasmejala sam se i nacerila na to. "Dajte sve od sebe, gospodine Mekejb. Imamo celu noć."

"Ispravka", rekao je osorno. "Imamo zauvek."

Ugrizla sam se za usnu. "Veoma si romantičan večeras."

"Pa." Nonšalantno je slegnuo ramenima. "Dan zaljubljenih je. Ne smeta mi taj napor."

U šali sam ga gurnula, a on se tresao od smeha, peckao me je zadirkujućim poljupcima i golicao prstima koje sam pokušavala da izbegnem. Moj neuspeh je oboma izazvao smeh i ispunio stan. Kamova sve dublja zabavljenost činila je dom opet poznatim i lepim.

Olivija i Nejt

"Liv, jesi li videla moj riblji objektiv?" Nejt vikao iz svoje radne sobe u zadnjem delu kuće.

Nežno sam pomazila Januarinu mekanu kosu u pletenici.

"Zašto ti je potreban riblji objektiv?"

"Mamice, mogu li da uzmem gumene bombone?" Lili je upitala iz kuhinje.

"Zato što danas imam slikanje za taj časopis!

Eksperimentisaćemo sa snimcima i riblji objektiv bi nam dobrodošao!" Nejt je uzviknuo, zvučeći ogorčeno.

Kasnio je.

Mrzeo je da kasni.

"Objektiv bi trebalo da bude sa opremom."

Poljubila sam vrh Januarine glave, a ona je skočila iz mojih ruku, preko kauča i požurila u kuhinju kod starije sestre.

"Mama? Gumene bombone?"

"Ne, Lili." Pratila sam Jan u kuhinju i zatekla Lili kako hvata malu kesu gumenih, voćnih medvedića. "Dušo, oni su za veliki odmor. Pojedi bananu i jogurt."

"To se zove vreme za igru, a ne veliki odmor i već sam pojela bananu i jogurt." Lili se durila.

"Liv!"

Stisnula sam zube na Nejtovo vikanje, izvukla jednu bananu iz činije za voće i predala je Lili. "Uzmi drugu i pazi sestru, a ja idem da pomognem tati."

Žureći prema radnoj sobi gurnula sam otvorena vrata i pronašla ga kako manijakalno pretura po fioci. "Zašto nije sa ostalim stvarima?"

"Jebote, otkud znam?" Odbrusio je. "Svaki put kad nešto ostavim u ovoj kući to ode u šetnju."

"U redu, smiri se i misli. Kada si poslednji put koristio riblji objektiv?"

Prošao je rukom kroz tamnu kosu, kosu koja je počela da dobija sede. One, i bore oko očiju koje su se pojavile od njegovog (obično) preteranog smejanja, nisu ništa učinile kako bi oduzele od njegove muške lepote.

Često kada sam se divila lepoti svog supruga, pojavljivali su mi se trnci između nogu i nagli prelazak na ljubavni odnos. Međutim, ne danas. Danas je Dan zaljubljenih i koliko god smo Nejt i ja uživali da se rugamo komercijalizaciji i opštoj euforiji dana, on ga je uvek priznavao poklanjajući mi ujutru cveće.

Ne danas.

Nada danas.

Osim što je bio neuobičajeno mrzovoljan.

"Ne znam." Slegnuo je ramenima. "Prošlo je dosta vremena."

"Je li to za onaj članak iz novina... Sećam se kroz maglu... Znaš, slike Portobelo plaže. Istorija fotog..."

"Ti si genije!" Pokazao je na mene. "Tada sam dao prokleti objektiv Majklu i on mi ga jebač nije vratio."

"Nejte, devojčice su niz hodnik," podsetila sam ga.

"Žao mi je", promrmeljao je. "Moram da idem. Nazvaću Majkla i naterati da mi donese objektiv."

Nisam imala pojma ko je Majkl, ali sam kimnula glavom jer će to odvesti mog muža iz kuće. Devojčice će u školu, ja na posao i nije mi bilo potrebno njegovo loše raspoloženje.

Zgrabio je opremu, poljubio me i otišao. "Videćemo se kasnije."

Pratila sam ga do hodnika i gledala kako baca opremu, žureći u kuhinju. Videla sam da je podigao Januar u naručje čineći da

se ona smeje i ciči pre nego što joj je obasuo lice poljupcima od čega se još jače smejala. Spustio je, okrenuo se prema Lili i zagrlio je, ostavljajući joj poljupce po obrazima dok se ona vrpaljila i smejala želeći da je pusti.

Prizor mi je svojom lepotom stvorio bol u grudima.

"Ćao, devojke. Videćemo se posle." Uputio mi je brz osmeh i pokušala sam da ignorišem bol u grudima koji se iznenada pretvorio u bolni čvor.

Vrata su se zalupila za njim, a ja sam pljesnula rukama i nacerila se svojim devojčicama, pokrivajući svoje tuborno raspoloženje. "Vreme je za školu. Prva koja stigne do vrata u cipelama, sa kaputom i školskom torbom dobija jos jednu kesicu gumenih bombona."

Devojčice su se zakikotale i požurile da se spreme.

Ušla sam kroz sigurnosna vrata na glavnom kampusu biblioteke Univerziteta u Edinburgu gde sam radila kao šef bibliotekara na Odeljenju korisničkih usluga. Unapređena sam pre tri godine, kada je moj šef Angus otišao u prevremenu penziju i podigao rep sa svojim grčkim partnerom.

"Olivija, tu si," Ronan, moj najduži kolega požurio je prema meni dok sam se provlačila iza šaltera prema prostoriji za osoblje. "Serviseri su bili da poprave kompjutere, jutros nam je pao sistem, ali sve radi od pre pet minuta. Ostavio sam ti nekoliko izbezumljenih poruka."

"Žao mi je." Skinula sam kaput i prebacila ga preko stolice. "Loš početak dana. Sada radi, kažeš?"

"Da, popravljen je."

"Dobro. Zašto onda i dalje gledaš u mene kao da gori krov zgrade?"

Namrštio se. "Nisam znao šta da očekujem. Problem poput pada sistema te u poslednje vreme čini depresivnom."

"Nisam depresivna." Zgrabila sam nedeljni raspored da se podsetim šta imam danas. Bila sam rasejana. "Dobro sam." Ronan je frknuo, ali sam ga ignorisala i krenula prema polici sa knjigama.

"Ako ti zatrebam, zovi me."

Dok sam se vozila liftom do drugog sprata, razmišljala sam o Ronanovom komentaru. Nisam bila svoja u poslednje vreme. Nisam bila, jer Nejt nije bio svoj u poslednje vreme.

Nije bilo do seksa, mislila sam dok sam počinjala da radim. Naš seks je uvek bio lak i sjajan, tako da nije bilo do seksa. Samo... U poslednje vreme sam se osećala kao da smo se malo razišli. Oboje smo imali poslove i devojčice, tako da jedino kada smo imali slobodnog vremena je bilo noću u krevetu i dobro... Imali smo seks umesto razgovora.

Nejt i ja smo se ranije šegačili.

Nedostajalo mi je naše šegačenje.

Nemojte da me pogrešno shvatite, volim naše devojčice i volim porodično druženje, jer smo se odlično zabavljali. Verovatno sam bila razmaženo derište što sam uopšte pomislila da se žalim na ono što smo imali.

Ali jutros... To je bilo novo i nije mi se sviđalo. Nejt me nije probudio poljupcem i zagrljajem kao što je obično činio. I nije bilo cveća, a uvek je bilo cveća na Dan zaljubljenih. Zapravo nije ni spomenuo današnji dan, čak ni da se našali na to.

Jutros je izašao iz kreveta i požurio pod tuš. Jedva da mi je uputio dve reči kada sam ušla u kupatilo dok je on izlazio. Samo je rekao da danas mora ranije da ode na posao i da će sam skuvati kafu. Najviše što mi je rekao bilo je kad je vikao o ribljem objektivu.

A onda površni poljubac.

Površni poljubac!

Nikada nismo imali površni poljubac.

*Uznemirena, gurnula knjigu na policu i izgubila se u mislima.
Da li smo stigli do te tačke?*

*Te neizbežne tačke u braku? Te neizbežne tačke za koju sam
verovala da ne važi za nas?*

*Tačka na kojoj smo samo... Počinjali da uzimamo jedno drugo
olako.*

*Trepnula sam zaustavljajući suze pri pomisli da se uzrujavam
zbog te ideje.*

*Nakon gotovo osam godina braka i bez znakova pada u tu
zamku, mislila sam da ćemo je sigurno izbeći. Naravno, kao i
svi parovi i mi postigli udobnu bliskost i ponekad smo se
prepirali, ali nikad nismo izgubili tu potrebu jedno za drugim,
emocionalnu ili fizičku.*

O Bože.

Je li ovo početak kraja?

*"Dakle, kada je počeo sa površnim poljupcima?" Eli je pitala
dok smo ispijale kafu tokom ručka u kafiću iza ugla
univerziteta.*

*Eli je profesorica i učitelj na Odseku za Istoriju umetnosti i kad
god smo mogle mi smo se sastajale na ručku.*

*Namrštila sam se. "Samo jutros. Ali je potpuno zaboravio Dan
zaljubljenih."*

*"Mislila sam da Nejt veruje da je Dan zaljubljenih samo jedan
veliki komercijalni trik."*

Zapravo, to su tačno bile njegove reči. "Istina, ali..."

"Liv, to je samo jedan dan. Ti se stvarno uzrujavaš zbog jednog površnog poljupca i propuštenog Dana zaljubljenih?"

Napravila sam grimasu. "Ti bi se naljutila da je Adam zaboravio Dan zaljubljenih."

"Naravno da bih. Ja sam romantična. Ti si poluromantična. I Dan zaljubljenih nikada nije bio velika stvar za tebe."

"Mi samo... Ne družimo se više samo on i ja i razumem da je to deo roditeljstva", duboko sam uzdahnula. "Verovatno bih bila bolje s tim, ako bih znala da i njemu nedostaje naše vreme koliko i meni." Zastenjala sam. "I zvučim kao grozna majka. Ali nisam. Volim svoju dečicu i ne znam šta bih bez njih, ali Nejt i ja nismo imali pravi razgovor već..."

Eli je podigla svoju ruku i zaustavila me. "Liv, niko ne misli da si loša majka, u redu. Smiri se. Teško je. Svi znamo da jeste. Morate da radite na tome. Nađite vremena. Zašto sve mora biti u Nejtovim rukama?"

Sedela sam i obrađivala rečeno. Eli je bila u pravu. Kao savremenoj ženi bilo mi je šokantno što sam postavila sve te romantične odgovornosti na Nejta. "U pravu si. Nepravедno je da imam takva očekivanja od njega. Možda mogu da zamolim Nejtana i Silvi da čuvaju devojčice sledećeg vikenda." Oni su Nejtovi roditelji i rado su nam pomagali u prošlosti.

"Ne boli da pitaš."

"Olivija?"

Na duboki, poznati, muški glas podigla sam pogled s ručka i videla visokog, zgodnog momka kako stoji iznad našeg stola. Gledala sam u njega dok me nije udarilo prepoznavanje tih predivnih svetlo zelenih očiju.

"Ben?" Gurnula sam svoju stolicu i ustala. "Bendžamin Livingston?"

"Ona me se seća." Nasmehio mi se i povukao u zagrljaj kojem sam se obradovala.

Ovaj tip, ovaj zgodni visoki Škot je bio razlog zbog kojeg smo Nejt i ja završili zajedno. Bila sam zaljubljena u Bena dok je bio postdiplomac na fakultetu i pitala sam Nejta da mi pomogne oko sticanja samopouzdanja i zavodljivosti kako bih osvojila Bena. Naravno, to se završilo tako što sam se zaljubila u Nejta, ali tokom trenutaka našeg 'udvaranja' provela sam vreme sa Benom i bio je sjajan momak.

Povukao se i dalje se smešeci. "Sigurno još uvek radiš u biblioteci?"

"Da. Sada sam šef biblioteke."

"Vrelo". Nasmehio se, a Eli se nasmejala skrećući mu pažnju. "Ćao, drago mi je."

"O, jednom smo se sreli."

Proučavao ju je, a zatim je klimnuo glavom. "Eli, zar ne?"

"Tako je. Dobro pamćenje!"

Još uvek zapanjena što ga vidim nakon toliko vremena, pitala sam ga, "Imaš li vremena da sedneš sa nama?"

Ben je klimnuo. "Ako ste sigurne?"

"Naravno."

"Samo da uzmem nešto da pojedem."

Nakon što je otišao, Eli se nagnula preko stola i rekla tihim glasom, "Baš zanimljivo. Nimalo se nije promienio."

Bilo je zanimljivo videti njega od svih ljudi, baš na dan kada sam se osećala nostalgичno za ranijim danima u mom odnosu s Nejtom. Da pojasnimo, bila sam nostalgичna za post-Bendžamin danima.

Ništa na svetu ne bi moglo da me natera da ponovo proživim trenutke dok sam bila sa Nejtom, a u stvari nisam, raskid sa njim i pomisao da sam ga zauvek izgubila.

"Pa, kako stoje stvari?" Rekao je Ben bez uvoda dok je sedao za sto sa nama.

"Stvarno dobro." Podigla sam dijamantski ukrašenu levu ruku. "Udata. Sa dve devojčice."

"Za koga?"

Pocrvenela sam prisećajući se kako je odustao od veze sa mnom zbog Nejta. "Nejta Sojera."

"Kao to već nisam znao." Rekao je, a zatim podigao levu ruku sa platinastim prstenom. "Tri godine. Zove se Džuls i čeka naše prvo dete."

"Srećna sam zbog tebe," rekla sam iskreno.

"Srećan sam zbog tebe." Nasmešio se, a potom se ljubazno okrenuo prema Eli.

Ona je odgovorila pre nego što je uopšte pitao. "Udata za najboljeg druga svog brata iako sam morala da mu čupam zube da bi pokušao sa mnom. Imamo dva mala dečaka, Vila i Brejdana, i oni su najverovatnije najslađi klinci poznati čoveku."

Ben se nasmejao njenom izlaganju. "To je sjajno. Imate li planove za Dan zaljubljenih, dame?"

"Večera i žurka kod koleginice sa posla. Ti?", rekla je Eli.

"Pa ja zapravo živim u Aberdinu, ali sam se vratio kući jer moji mame i tata slave četrdeset godina braka. Svečanost traje cele nedelje." Odmahnuo je glavom, smejući se pretpostavljam svojoj porodici. "Džuls je odvučena dok moja majka bira dečiju odeću, pokušao sam da idem sa njima, ali moja majka je odlučna kada nešto želi, a želi da bude sama sa Džuls pa sam odlučio da zgrabim ručak i odradim neki posao."

Potapšao je laptop torbu pored nogu.

Pogledala sam torbu. "Šta radiš sada kada više nisi student?"

"Ja sam akademik." Slegnuo je ramenima. "Nije puno ostalo za momka sa diplomom iz istorije, ali nastavio sam dalje.

Profesor sam na Univerzitetu u Aberdenu."

"To je divno."

"Hvala. Još uvek si srećna u biblioteci?"

"Veoma. Održava me zauzetom. I devojke isto."

"Nemas večeras planove za Dan zaljubljenih? Jesi li kao Džuls i ja... Na milost i nemilost porodice? "

Odmahnula sam glavom, osećajući onaj dosadni, mali čvor za koji sam znala da ne bi trebalo da osećam. To je bio samo Dan zaljubljenih za ime boga! "Jok. Nema planova."

"Liv, telefon ti zvoni u torbi." Endži, jedna od mojih saradnika u biblioteci požurila je prema stolu. "I dalje zvoni. Neko očigledno želi da te dobije."

Zabrinuta, pustila sam je da preuzme studenta kojem sam pomagala i odjurila u sobu za osoblje da pretresem torbu i nađem telefon. Uputila sam izvinjavajući pogled osoblju koje je pokušavalo da radi i pogledala na ekran.

Bio je to Nejt.

Nazvala sam ga i zaključala se u jednom od toaleta.

"Hej, dušo. Pokušao sam da te dobijem nekoliko puta ", rekao je.

"Znam, je li hitno? Zašto nisi nazvao kancelariju? "

"Zato što nije hitno."

"A zašto si me zvao tri puta?"

"Zato što želim da razgovaram sa tobom."

Čuvši grmljavinu ljubavi u njegovom glasu pala sam na zatvorenu wc šolju i nasmejala se, mali čvor u grudima je počeo da popušta. "Da? O čemu?"

"O tvom danu. Jutros sam morao da izletim iz kuće tako brzo da nisam stigao da te poljubim kako treba. Osećao sam se loše."

Talas olakšanja je prošao kroz mene. "Da, primetila sam."

"Da, znao sam da ćeš primetiti, zato sam te nazvao da se uveriš da sam i ja primetio."

"Pa, cenim to." Tiho sam se nasmejala. "Je li to sve zbog čega si me zvao?"

"Na pauzi sam pa sam mislio da te nazovem. Ako moraš da se vratiš na posao, onda u redu."

"Ne." Odmahnula sam glavom, previše uživajući da slušam njegov glas da bih ga pustila tek tako.

"Kako je prošlo slikanje?"

"Odlično. Majkl se pojavio sa prokletim objektivom, što je dobro, jer nam je bio potreban. Kakav je tvoj dan do sada?"

Razmišljala sam o čudnom susretu. "Nikad nećeš pogoditi koga smo Eli i ja srele i završile na ručku."

"Koga?"

"Sećaš li se Bena?"

Nastupila je tišina preko linije.

"Dečko postdiplomac?" Ponudila sam.

"Da, znam ko je to, Liv," rekao je zvučeći malo nestrpljivo. "Zašto si išla na ručak s njim?"

Čuvši ljubomoru u njegovom glasu, prevrnula sam očima. "On je u braku. Zove se Džuls i trudna je."

"A da ja nisam bio na slici verovatno bi se zvala Olivija."

"O, ma daj." Uzdahnula sam. "Samo su dva stara prijatelja bila na ručku sa još jednim prijateljem. Mislila da će ti biti smešno. Bilo je čudno videti ga posle toliko vremena. Posebno danas."

"Šta to znači?"

Da, on je potpuno zaboravio Dan zaljubljenih.

"Ništa. Valjda." Ustala sam, malo nervozna njegovom reakcijom. "Pa, bolje da se vratim na posao."

"Danas ranije završavam. Mislio sam da pokupim devojčice, tako da ne moraju da idu na vannastavni program."

"U redu, super. Pobrini se da škola zna da neće biti tamo."

"Razumem. Vidimo se kod kuće." Spustio je slušalicu, a ja sam mrko pogledala telefon. Nejt nije imao pravo da se ljuti na mene zbog glupog ručak.

Uh.

Kakav neverovatno bezvezan Dan zaljubljenih.

Hodala sam do kuće kroz zamračeno predveče i zbunjeno gledala. Obično je kuća bila osvetljena kad sam dolazila sa posla. S obzirom da sam spremala doručak i odvodila ih u školu, Nejt je uvek uklapao raspored, tako da je on mogao da pokupi decu posle nastave i da svi zajedno večeramo.

Videla sam samo bledu svetlost koja je virila kroz prednji prozor.

Otvarila sam ulazna vrata i odmah me je pogodila utešna toplina i ukusni miris kineske hrane.

Moj omiljeni.

Možda je Nejt bilo žao što je bio mrzovoljan i ljubomoran ranije preko telefona. "Stigla sam!" Viknula sam i zatvorila vrata. Obično me je dočekivalo nešto poput "Mama! Jan mi je ukrala Barbiku!", a onda bi pomenuti lopov dotrčao do mene odnekud iz kuće.

Ništa.

"Nejte?"

"Ovde sam, lepotice."

Nasmejala sam se na compliment, zbacila kaput i cipele prateći mirise božanstvene hrane u trpezariji.

Oči su mi raširile od prizora ispred mene.

Soba je bila osvetljena svećama sa ogromnom korpom predivnih crvenh ruža u vazi na sredini stola. Sto je bio postavljen za večeru.

Nejt je stajao pored stola u svojim omiljenim famerkama i u džemperu crnih rukava koji i dalje nije mogao da sakrije njegovu mišićavu i zategnutu muskulaturu. Bio je bos, opušten i gledao je u mene sa poznatom toplinom u očima.

"Srećan Dan zaljubljenih, dušo."

Nasmešila sam se, a moj stomak je ispustio zvuk od pogleda na kinesku hranu. "Da li te je neko podsetio?"

Odmahnuo je glavom sa nestašlukom u očima. "Nazvao sam tatu prošle nedelje i pitao da li bi večeras odveo devojčice. Moji roditelji su pokupili Lili i Jan danas popodne."

"Ali ... Zvučao si kao da si zaboravio?"

Slegnuo je ramenima i nasmejao se. "Samo sam se šalio s tobom." Krenuo je prema meni i zgrabio moju košulju

privlačeći me prema sebi. Njegov poljubac je bio vruć i dubok, a ja sam se odmah omotala oko njega.

*Kada smo se razdvojili, zagledao mi se u oči i prošaptao:
"Nedostajala si mi, Liv. Mislio sam da bismo mogli da iskoristimo malo vremena, nasamo."*

I tek tako, čvor u grudima je nestao u potpunosti. "I ti si meni nedostajao."

Nekoliko sati kasnije ležala sam na našem kauču, nogama ispruženim na Nejtovom krilu, pijuckala sam hladno pivo koje mi je predao. Dnevni boravak je bio osvetljen vatrom iz kamina. Bilo je udobno, intimno i romantično.

Takođe i neobično mirno.

"Osećaš isto?" Nejt je vrhovima prstiju crtao krugove po mom zglobu.

"Devojčice?" Rekla sam tiho.

On klimne glavom. "Tako je mirno bez njih."

"Da. Navikli smo da su stalno oko nas. "Tiho sam se nasmejala. "Lili je jutros rekla nešto tako smešno."

Nejt se nasmešio. "Da?"

"Da, samo ne mogu da se setim šta je to bilo." Naslonila sam glavu na zadnji deo kauča i čula Nejta kako se smeje.

"Bio je čudan dan. Jedva da mogu da se ičega setim."

"Osim dela u kojem si imala ručak sa bivšim?"

Pogodila sam ga pogledom. Pio je pivo i dalje ležerno iscrtavajući moju kožu, ali njegova ramena su bila napeta.

"Ben nije bio bivši."

"Blizu."

Skupila sam obrve. "Ti stvarno imaš problem jer sam ga danas videla?"

Okrenuo je glavu i naši pogledi se se sreli. "Da. Imam problem s tim tipom jer je imao miran ručak i lep razgovor sa mojom ženom, a ja do sada nisam mogao da se setim kada sam poslednji put dobio miran ručak i lep razgovor sa svojom ženom."

"Nejte".

"Znam da sam bio magarac." Protrljao je rukom preko lica i zastenjao.

Nasmejala sam se. "Ti nisi magarac. Ako uzmemo u obzirom koliko malo vremena imamo u poslednje vreme, bila bih ljuta da si ručao s nekom drugom ženom koja je imala veze sa tvojom romantičnom prošlošću."

Nejt mi je stisnuo zglob. "Više nije važno. Sada smo ovde."

"Da, jesmo."

Utonuli smo u udobnu tišinu, jedini zvuk koji se čuo bio je pucketanje vatre u kaminu. I onda nisam mogla da odolim.

"Da li bi radije učestvovao u Igrama gladi ili Čarobnjačkom turniru?"

Nejt je ramišljao o pitanju. "Zavisi. Da li se takmičim u 74. godišnjim Igrama gladi ili 75?"

"Zašto?"

"Pa, 75. su one u kojima su se svi prethodni pobednici takmičili jedni protiv drugih."

"Previše si gledao te filmove."

"Ti si previše gledala Harija Potera."

Nisam mogla da se raspravljam o tome. "Tačno." Namrštila sam se. "Zar je važno ako si u 75. godišnjim Igrama gladi?"

"Pretpostavljam da sam tamo?"

"Da, radi ubrzavanja ti si u 75. godišnjim Igrama gladi. Dakle, Igre gladi ili Čarobnjački turnir?"

"Na neki način to je laka odluka. Verovatno ću umreti u Igrama gladi. Preživeti tu Čarobnjačku stvar."

"Uh, ne!" Odmahnula sam glavom. "Neizbežno ćeš se suočiti sa Voldemortom na kraju Čarobnjačkog turnira."

"I dalje nije tako teško kao Igre gladi, Bejbi".

"Alo, to je Voldemort. On je drugi najmoćniji čarobnjak na svetu."

"Treći, ako se računa Hari Potter."

"Ali ne na Čarobnjačkom turniru, u knjigama i filmovima."

"Taj Voldemort čovek nema nos. Koliko zastrašujući može biti čovek bez nosa?"

"On ima nozdrve."

"Ali nema nos."

"Osećam kao da ga podcenjuješ."

"Osećam kao da ti podcenjuješ Igre. Postoje ljudi s oružjem, mutirani psi i kisela magla. To je "Borba do poslednjeg" na steroidima."

Naljutila sam se. "Molim te, "Borba do poslednjeg" je krvavija nego Igre gladi."

"Zbog rejtinga. U stvarnosti su Igre gladi izuzetno nasilne, futurističke i sadističke."

"Osećam kao da ti je previše stalo do tih filmova. Je li zbog Dženifer Laurens?"

Nejt se nasmejao. "Ne. Pitala si me "Da li radije ' i dao sam odgovor."

"Pa ..." Duboko sam uzdahnula.

"Nadam se da si srećna jer si nas razdvojila. Ti se u Čarobnjačkom turniru suočavaš sa onim koji neće biti imenovan, a ja u Igrama gladi pokušavam da izbegnem ubijanje lude Ketnis jer je ona sjajna."

Zurili smo jedno u drugo na trenutak dok smo obrađivali naš razgovor.

"Nikada nećemo odrasti, zar ne?" Nejt se zamislio.

"Ne, stvarno nećemo."

"Naša deca će biti zrelija od nas."

"Verovatno. Definitivno Januar. Ona je već zrelija od tebe."

Nejt mi je zagolicao tabane i smejala sam se dok sam pokušavala da se povučem. Zgrabio me je, povukao mi nogu i skliznula sam niz kauč.

"Hej!" Cerekala sam se, držeći pivo dalje od sebe da se ne prospe. Nejt mi je uzeo pivo i stavio ga na sto za kafu pored svog. Oslonio se na mene, razdvajajući mi noge da bih ga omotala oko kukova dok me je gledao u oči. Njegove rupice su bljesnule kada mi se nasmešio.

"Prelepa si, znaš to."

Osmehnula sam se. "Ti si pijan."

"Popio sam pola piva." Odmahnuo je glavom. "Samo... Ponekad zaboravim koliko si lepa i onda te pogledam, a ti se osmehuješ deci i tvoja lepota me udari pravo u grudi. Kako mi se tako posrećilo, Liv? "

Skliznula sam rukama ispod košulje i oko leđa, milujući mu toplu, glatku kožu. "Pitala sam te kako da postanem dobra u seksu i ti si se vrlo ljubazno složio. Ostalo je istorija."

"Oh. Tako je. "Osmehnuo se, još uvek se smejući dok mi je utiskivao poljubac na usne. Odjednom se namrštio i povukao.

"Šta?"

"Nikada nećemo ispričati našoj deci kako smo se zaljubili."

Užasnuta, složila sam se. "Nikada."

"Treba nam priča u slučaju da pitaju."

"Pa ..." Moj stisak se pojačao. *"Znaš, na neki način si počeo da me uzbuđuješ. Možeš li da završiš to što si započeo, a onda ćemo nešto smisliti?"*

Njegov odgovor je bio da me gladno ljubi.

"Hmm." Gurnula sam mu grudi i on se povukao mršteći se na mene. *"Znaš gde bi trebalo to da uradimo?"*

"Mislio sam da ćemo ovde?"

"Ne, hajdemo pod tuš. Oh, nismo imali seks pod tušem tako dugo."

Sumnjičavo me je pogledao. "To ne bi bio način da ubiješ dve ptice jednim kamenom?"

"Ne, jer će mi opet trebati tuširanje nakon što uradimo ono što ćemo raditi kada izađemo iz tuša, a to je još više seksa, jer večeras možemo glasno da se seksamo." Skliznula sam ispod njega. *"I mrzim što to govorim. Zašto bi dođavola ubio pticu kamenom, a kamoli dve?"*

Mogla sam sigurno da kažem, sledećeg dana sam bila u odličnom raspoloženju. Nejt i sam imali dugo i vrlo divno tuširanje, a nakon toga smo toliko bili prljavi i pogani da nam je opet trebalo tuširanje.

Bilo je odlično.

Ujutru sam se probudila pijana i zadovoljna, ali nedostajele su mi devojčice, pa smo razgovarali sa Lili i Januar za vreme doručka pre nego što ih je deda odvezao u školu. Nisam mogla da dočekam da zagrlim svoje male anđele.

Ronan je komentirisaao moje očigledno poboljšano raspoloženje, ali ni njegovo zavrtlavanje nije moglo da prodre moje antinegativno polje sile. Svet je bio dobar i niko me ne može ubediti da je drugačije. Ok, možda student koji nije prestajao da viče na mene zbog rezervne rubrike, može da napravi rupu u mom polju sile.

Bila sam u sobu za osoblje, zakopana u papirologiji, trljala napeto čelo zbog studenta koji me je iznervirao, a onda sam osetila čvrstu ruku kako klizi niz moju i poznati duboki glas kako mi šapuće u uho, "Slobodna za ručak?"

Trgnula sam se unazad, moja glava samo što je promašila Nejtov nos. Zagledala sam se u njega u šoku.

"Šta radiš ovde?"

Ispružio je ruku. "Vodim te na ručak."

"Mislila sam da imaš snimanje?"

"Završio sam ranije."

Spori osmeh prekrio mi jeusne. "Pa si došao ovamo? Da me odvedeš na ručak?"

Nasmešio se. "Mislio sam da bi mogla na produženi ručak."

"Može na produženi ručak", Ronan je uleteo unutra i podigla sam glavu da bih da videla iza Nejta. Ronan je stajao iza njega, vragolasto mi se cereći.

"Jesi li siguran možeš da podneseš stvari dok me nema?"

"Ako se vratiš u još boljem raspoloženju nego ští si jutros bila onda svakako mogu da pokrijem tvoj produženi ručak."

"Nisam toliko loše", naljutila sam se.

Zakolutao je očima i otišao.

Nejt je podigao obrvu prema meni. "Olivija Sojer, da li ste vi neraspoloženi šef?"

"Nikada." Ustala sam i oponašala njegovu podignutu obrvu. "Ja sam žena, a žene nikad nisu neraspoložene. Mi smo nepredvidive."

Moj muž se nasmejao. "Nalepi mu fensi ime, ali to ne menja činjenice. Neraspoložena si."

Uputila sam mu osmeh pre nego što sam pokupila svoje stvari i prihvatila njegovu ispruženu ruku. "Ti si krivac što sam neraspoložena. Ne radim dobro, bez svog 'Nejt vremena'."

Stegnuo mi je ruku. "Posle tebe, Bejbi."

Razgovarali smo o svemu i svačemu, iznenadilo me je i obradovalo koliko sam osećala vrtoglavicu dok smo šetali ulicom ruku pod ruku za vreme ručka. Bilo je tako van našeg redovnog programa, i svidelo mi se kako utiče na mene.

Kada smo se zaustavili ispred hotela pogledala sam zbunjeno u njega. "Da li ovde imaju lep restoran?"

Umesto da mi odgovori, Nejt me povuče za ruku i uvede u predivan, luksuzni hotel. "Ne znam", rekao je na kraju dok smo se približavali recepciji. "Ali imaju sobnu uslugu." Zinula sam u čudi kad je Nejt rekao lepoj recepcionarki, "Ranija prijava za gospodina i gospođu Sojer."

Proverila je našu prijavu i predala nam ključ od sobe.

Kad smo ušli u lift okrenula sam se i pogledala svog muža. "Prijava za vreme pauze za ručak. Verovatno misle da smo se prijavili pod lažnim imenima. Da imamo aferu."

Nacerio se i pogledao me krajičkom oka. "Verovatno."

"Nejt".

"Šta? Briga me šta misle." Vrata su se otvorila i Nejt me je sada izvukao iz lifta s više hitnosti. "Ako te odmah ne odvedem u sobu", očima je preletao od broja do broja na vratima: "U narednih deset sekundi jebaću te u hodniku."

Od uzbuđenja mi se zapalila koža. "Šta te je spopalo?"

"Ovde smo." Zastao je i gurnuo me uz vrata, drobeći mi usne dok mi je stiskao struk jednom rukom. Shvatila sam da drugom otvara vrata jer su kliknula iza mene i posrnula sam unazad prekidajući poljubac. Srce mi je lupalo u grudima dok sam ga povlačila unutra, a vrata su se lupanjem zatvorila iza nas.

"Nej-" nisam stigla da izgovorim njegovo ime jer me je opet poljubio.

"Da li" poljubio me je, "shvataš ", još poljubaca praćeni skidanjem mog kaputa sa ramena, "da je sinoć", ljubio mi je bradu i vrat dok mi je kaput padao na pod, "bio prvi " opet mi je zarobio usne, "put u godinama", rekao je rastvarajući mi dugmad na bluzi, "da smo imali vremena" zatvarač na suknji je odjeknuo kroz sobu "da u potpunosti uživamo u seksu?"

"Stvarno?", rekla sam, ali reči su više bile mrmljanje na njegovim toplim usana.

Nejt se povukao da bi mi polako skinuo suknju niz noge. Izašla sam iz nje, gledajući kako mu oči lagano putuju po njima. Kada je pogledao u mene bile su crne od vrućine. "Seks je uvek lep Bejbi, ali sinoć je bio kao u stara vremena."

Klimnula sam, drhteći samo od sećanja.

"Ne želim da se završi", šapnuo je promuklim glasom. "Ne želim da ikada izgubiš potrebu za ovim jer znam da ja nikad neću."

Sagnula sam se kako bih mogla da obuhvatim njegovo lice rukama. "Nikada neću izgubiti potrebu za ovim. Nikada, Nejte."

"Reci mi šta želiš?"

Ugrizla sam se za usnu i prešla palcem preko njegovih usana. "Moj prljavi Nejt", šapnula sam sa ljubavlju.

Ugrizao mi je palac u šali.

"Već sam znao da me želiš."

"O?" Nasmejala sam se.

"Je li to moja tvrdoća pokazuje?" Nasmejao se, oči su mu blistale od radosti i još mnogo toga. "Ako sada zavučem ruke između tvojih nogu, osetiću koliko si mokra i željna. Reći ću ti nešto drugo", rekao je povlačeći svoju ruku uz moju nogu, "Izjebaću šepurenje iz tebe."

Uzdahnula sam u zadovoljstvu jer su njegovi prsti skliznuli u moje gaćice. "Ti si krivac." Stenjala sam, a on je gurnuo prste u mene. "Hraniš mi ego."

Pritisnuo je slatki poljubac na moj stomak i pogledao me. "Nije ego, ako je sve istina."

Zakikotala sam se i prošla mu prstima kroz kosu. "Da li je to ono što govoriš sebi, dušo?"

Namignuo mi je i to je bilo vruće. "Ti to znaš."

"Dosta brbljanja", zadirkivala sam. "Ako imamo nezakonitu aferu bolje da počnemo." Moj smeh se pretvorio u vrisak kada je Nejt izvukao prste iz mene, ustao i grubo me podigao u naručje, a zatim bacio na krevet.

Cereći se njegovoj razigranosti raširila sam se na krevetu. "Uzmi me!" Povikala bez daha i melodramatično. "Pre nego što sat otkuca ponoć, a ja se pretvorim u siromašnu sluškinju."

Najt, koji se već povukao i skinuo majicu, zastao je sa otkopčavanjem svojih pantalona. "Ne smeš da prljaš Pepeljugu."

Nacerila sam. "Zašto ne?"

"Jer naša deca to gledaju."

Prasnula sam u smeh njegovom histeričnom užasu na licu.

"Šta?" Prekrstio je ruke, mršteći se na mene.

"Ti!" Pokušala sam da uhvatim dah. "Ti si tako divan tata."

Njegovo lice je palo. "Nemoj da koristiš tu reč u spavaćoj sobi."

Boreći se sa smehom, rekla sam "Šta? Tata?"

"Prestani."

"Hajde, tata."

"Upozoravam te da ću izgubiti erekciju!"

Počela sam toliko da se smejem da me je zboleo stomak.

"Dosta je bilo!" Zarežao je, a ja sam ispustila uzdah iznenađenja jer mi je Nejt zgrabio zglobove i povukao me dole prema sebi. Puzao je preko mene, grabeći mi ručne zglobove podižući ih iznad moje glave. Moj smeh je zamro, ali sam se ipak cerila dok je gledao u mene, a usne mu se trzale. "Žao mi je" šapnula sam, gušeći zabavljenost u glasu.

"Jesi li završila?"

Klimnula sam glavom.

"Dobro. Sada ću te lizati i jebati prstima pre nego što se posvetim lizanju tvojih bradavica."

Predivni talas prošao je kroz moj donji stomak i osetila sam mokru toplinu među nogama na njegove reči. "A onda?"

"Onda ću polako gurnuti svoj kurac u tebe, centimetar po centimetar. Mučiću te sporo, polako, tačno do ivice... Dok me budeš molila da te jebem." Jače mi je stisnuo zglobove i osetila sam toplinu njegovog tvrdog kurca između svojih nogu.

"Radi mi te stvari kasnije." Raširila sam noge i podigla kukove kako bih pritisnula njegovu tvrdoću. "Daj mi svoj kurac. Sada."

"Moja prljava Liv", rekao je grubo, a zatim mi je pritisnuo ruke dublje u dušek dok se nameštao.

Osećala sam njegovu toplinu, sporim pritiskom je ulazio, a zadovoljstvo je počelo da protiče kroz mene zbog zapanjujućeg osećaja ispinjenosti.

"Nejt", molila sam.

Zabio se, a ja sam povikala od bolnog užitka. Blaga vrućina ispunila me je u potpunosti kada je počeo da ulazi i izlazi. Moje noge su se još više raširile i nije postojalo ništa osim mog muža i onoga što je radio mom telu. Predivni pritisak je počeo da raste, disanje mi je postalo glasnije, vapaji su mi izlazili iz usta.

"Liv" Nejt je stenjao, kukovima je udarao u moje dok me je uzimao sa više izdržljivosti i snage nego što bi mogla većina muškaraca njegovih godina. "Bejbi, jebote, Bejbi."

"Da." Trljala sam kukove o njegove, a njegovi prodori su se ubrzali s toliko entuzijazma da je uzglavlje kreveta udaralo u hotela zid. "DA!" Vrisnula sam dok je orgazam prolazio kroz mene.

Tri orgazma kasnije držala sam se za Nejtova ramena dok sam pokušala da uravnotežim svoje noge poput želea i vratim ih u cipele.

Moj produženi ručak se završio.

To mi je bila najbolja pauza za ručak u životu.

Čim su mi noge bile u cipelama, Nejt me je zagrlio oko struka i povukao prema sebi. "Trebalo bi da ovo radimo svake nedelje."

"Šta? Hotelski seks? "

Odmahnuo je glavom. "Ručak".

"Pa ..." nasmešila sam se i omotala mu ruke oko ramena.

"Tehnički gledano, nismo ručali."

"Znaš na šta mislim." Protrljao je nos o moj i uzdahnio.

"Trebalo bi da imamo vremena za zajedničku ručak jednom nedeljno."

Osećajala sam se toplo i sentimentalno pa sam klimnula glavom. "Volela bih to."

"Dobro." Pomerio se da dohvati kaput. "Bolje da te vratim."

Pomogao mi je da obučem kaput, a zatim me je privukao na grudi.

Njegove usne su mi okrznule uho i onda je šapnuo: "Srećan Dan zaljubljenih, Liv."

Nasmejala sam se, iznenađena na njegovu iznenadnu pozitivnost prema konceptu. "Dan zaljubljenih je bio juče."

Nejt me je okrenuo u naručju i osmehnuo se. "Sa tobom je svaki dan Dan zaljubljenih."

Namrštila sam se. "Nejte Sojeru, šarmeru jedan."

"Ovo je bilo dobro, zar ne?"

"Bilo je fenomenalno." Zgrabila sam ga za ruku i povela prema vratima. "Zašto se ja nisam toga setila?"

"Možeš da mi se odužiš večeras."

"Još seksa?" Upitala sam sa nevericom dok smo izlazili u hodnik. "Mogu li naša tela to da podnesu?"

"Samo prvo treba da dopunimo gorivo."

"Zatim sledi seks."

Šetali smo ruku pod ruku nazad do lifta, prezadovoljnji. Praktični smo pevušili dok smo ulazili u lift. Čak ni bezvezna muzika u liftu nije mogla da pokvari moje raspoloženje.

"Pa ..." rekla sam, "Da li bi radije imao seks u ukletom krevetu ili na plaži sa peskom koji je više kao zrno i šljunak i prljaviji je od stvarnog peska?"

"Zavisi... Ko me proganja u krevetu?" Nejt se okrenuo i uhvatio moj pogled.

Videvši reč 'trojka' veselje mu je zasijalo u očima, rekla sam "Džimi Stjuart."

Napravio je grimasu kao dečak. "Kvariš mi sport."

Vrata lifta su se otvorila, a žena koja je bila sa nama uputila nam je prestravljeni pogled i požurila ispred nas. Nejt i ja smo se nežno gledali privlačeći poglede ostalog osoblja hotela dok smo ruku pod ruku odlazili odatle, smejući se ceo prokleti put.

Hana i Marko

Čula sam dvoje svojih kolega kako razgovaraju u hodniku dok sam se pakovala za taj dana i to mi je izmamilo osmeh.

Razmišljala sam o tome kako mi je bilo kada sam počela da predajem Engleski jezik u srednjoj školi. Roditelje nisam viđala po ceo dan. Kada sam konačno podigla pogled sa označavanja i planiranja videla sam na zidnom satu da je sedam sati uveče. Škola oko mene je bila jezivo tiha, jer je većina mojih kolega odavno otišla. Sve se to promenilo od kada se Marko vratio u moj život. Imala sam muža i decu kojima sam bila potrebna kod kuće u pristojno vreme. Želela sam da budem.

Deca su otišla nakon poslednjeg zvona pre sat vremena i bilo je vreme da se svojim kolima odvezem kući kod muža koji me je čekao da proslavimo Dan zaljubljenih. Nismo puno planirali, osim što smo pitali Džos i Brejdena da čuvaju decu (bio je njihov red, Markov i moj red će biti iduće godine), tako da ćemo nas dvoje imati malo mirnog vremena.

Zadovoljno sam se nasmešila. Ili ne tako mirno vreme. Mig, mig, gur, gur.

Smejući se u sebi, išla sam kroz hodnik.

Niš i Barbara, moje prijateljice i koleginice, ćaskale su napolju. Okrenule su i osmehnule mi se. "Ideš kući tako brzo?" Rekla je Niš, cereći se vragolasto.

Slegnula sam ramenima. "Dan zaljubljenih je."

"Kao da smo to mogli da zaboravimo", rekla je Barbara suvo, pozivajući se na dramu koju smo danas imali u školi.

"Još uvek ne mogu da verujem da je Rošel Mjur počupala kosu Stejsi Abernati."

Niš se trgnula.

*"I zbog Majkla Stila." Odmahnula sam glavom u gađenju.
"Uхватила sam tog dečaka kako ljubi previše devojaka da bih
mogla da ih izbrojim."*

*"Četvrta godina", rekle su Niš i Barbara složno, što mi je bilo
smešno.*

*"Pa ja nisam četvrta godina. Idem kući i imaću mirnu noć sa
svojim mužićem. Predlažem i vama da učinite isto."
Namignula sam im, a one su se smejale dok su žurile niz
hodnik.*

*"Bih, kad bi moj muž izgledao kao što tvoj!" Barbara je
viknula. Nacerila sam se i uputila im pogled preko ramena.
"Postoji mnogo toga kod njega osim dobrog izgleda. Vrlo je
vešt s rukama."*

"Mrzim te!" Viknula je natrag.

Smešeći se, odšetala sam hodnikom.

*Napolju je bilo sveže posle podne i delovalo je monotono.
Pogledala sam u nebo i želela proleće. Bila sam bolesna od
kratkih zimskih dana.*

*Samo što sam okrenula glavu prema svom autu, uhvatila sam
krajčikom oka tračak nečega ili bolje rečeno nekoga. Pogledala
sam nazad u školska vrata i dah mi je zastao u grlu.*

*Sa rukama u džepovima, naslonjen na vrata stajao je moj
suprug Marko.*

*Iznenadenje je prošlo kroz mene i polako sam krenula prema
njemu dok mi je srce u grudima ubrazavalo.*

*Hoće li ovaj osećaj ikada prestati? Taj osećaj iščekivanja i
radosti koji sam osećala svaki put kad bih ga sam videla. Bože,
nadam se da neće.*

*Marko je zakoračio prema meni, a moj pogled je putovao uz
njegovo visoko telo. Nosio je crne čizme, tamne farmerke,
modernu vunenu jaknu i kariranu šal koji sam mu kupila za*

Božić. Bilo je plave i zelene boje u šalu, boje koje su isticale njegove modrozelenе oči. Uхваćena sam tim fantastičnim očima. One su prva stvar koju biste primetili nakon njegove visine i građe. Davale su upečatljiv kontrast njegovoj predivnoj karamel boji kože. Videvši ga kako stoji na vratima, imala sam iznenadnu retrospekciju. Kad smo bili mlađi on bi me čekao kod školske kapije kako bi bio siguran da neću propustiti autobus. Ako bih propustila autobus on bi mi uvek pratio do kuće.

"Hteo sam da se uverim da si sigurno stigla kući", rekao je uz zadirkujući osmeh na usnama.

Nacerila sam se iznenadnoj nostalgiji. "Ovo je veoma lepo od tebe."

Ispružio je ruku. "Ključevi?"

Osmehujući sam mu ih predala. Marko ih je uzeo, a zatim je uzeo moju ruku i počeo da me vodi do kola. Ušli smo i on je morao da prilagoditi svoje sedište kako bi mogao da uklopi svoje duge noge. Ja sam visoka žena, ali je Marko viši oko osam centimetara od mene. Startovao je auto, ali umesto da krenemo on me je pogledao.

Znatiželjno sam se osmehnula njegovom ozbiljnom izrazu. "Šta?"

"Povratak u školu... Nekada sam čekao kod kapije i molio se da zakasniš na autobus kako bih te pratio do kuće."

Nagnuvši se preko menjača uhvatila sam mu obraze i utisnula meki poljubac na usne. Odmakla sam se i šapnula "Nekada sam namerno propuštala autobus."

Marko se nasmejao, a ja sam sela nazad u svoje sedište, gledajući ga kako s lakoćom pokreće moj mali automobil. Za tako velikog čoveka je imao puno gracioznosti.

Vozili smo se u tišini, poznatoj tišini između nas. Iako se Marko promenio od prestrašenog, ćutljivog dečaka kakav je bio kada

smo se prvi put sreli, on još uvek nije bio najveći govornik. Bila je to jedna od stvari koje sam volela kod njega. Mogla sam samo sedeti sa njim u tišini osećati se savršeno prijatno i spokojno. Namrštila sam se kad sam shvatila da nas vozi u suprotnom smeru od našeg odredišta Morningsajda, tihog područja južno od centra grada, gde smo kupili kuću koju smo jedva priuštili.

Kupili smo kuću jer smo se zaljubili u nju, ali i da bismo bili bliže Dilanu. Dilan je moj pastorač. Marko ga je dobio sa svojom bivšom devojkom Leom pre nešto više od sedam godina. Ona i njen muž Grejem žive u Morningsajdu i bilo je lakše Dilani i nama što smo tako blizu njih.

"Sofija i Džerod su kod Džos i Brejdana," Marko je iznenada rekao. "Ostavio sam ih ranije."

Osećala sam malo probadanje u grudima. Naš sin Džerod ima samo šest meseci, a naša ćerka Sofija tek dve i po godine. Bilo mi je teško što ću biti odvojena od njih, ali podsetila sam se da je to samo na nekoliko sati.

"Pa gde idemo?"

Uputio mi je brz, nestašan kez koji mi je stvorio osmeh zauzvrat. "Videćeš."

Čekala sam strpljivo, ali puna iščekivanja dok nas je vozio u Stokbridž i parkirao se u blizini Din Vilidža. "To će te koštati čitavo bogatstvo ako ostaneš ovde parkiran", rekla sam, dok sam otkopčavala pojas.

"Vredelo je." Ponovo mu je bljesnuo taj osmeh i odmahнула sam glavom smejući se dok sam izlazila iz automobila.

Čim su se vrata zatvorila iza mene, Marko me je zgrabio za ruku i počeo da odvodi niz ulicu. Osećaj bliskosti brzo je prošao kroz mene i kad smo se zaustavili na ulazu u Daglasovu baštu, malu, javnu baštu koju smo jednom posetili, pogledala sam svog muža upitno.

"Učinićemo više", rekao je on.

Nikako nije moglo značiti ono što sam mislila da znači.

Lagano me je povukao unutra i zatekli smo praznu baštu. U zadnjem delu bašte, pored klupe na kojoj sam sedela sa Markom jedne vrlo nezaboravne noći dok smo bili deca, bila je Markova ujna Gabi. Gledala sam širom otvorenih očiju dok se okretala i postavljala salvete za piknik koju je bio postavljen na zemlji. Čarobna svetla su bila omotana oko klupe, saksija žbuna topijarne forme koji je izgledao kao da je van svog mesta i time sugerirao je donesen posebno za ovu priliku.

"Onda odoh ja" Gabi se nacerila, a Marko joj je pritisnuo poljubac u obraz pre nego što je požurila iz bašte.

Odmahnula sam glavom u čudu, pokazavši na predivni piknik. "Zašto?"

Odveo me je dole na ćebe sklanjajući korpu sa hranom koja nam je smetala.

"Te noći," rekao je, a glas mu je bio ispunjen iskrenošću: "Kad si došla ovde kod mene... To noći sam znao da te volim."

Vidi, vidi ... Imala sam najverovatnije najromantičnijeg muža na planeti. "Zadivljuješ me."

Prošaptala sam, gledajući oko sebe šta će postaviti. "Očekivala sam mirnu noć sa tobom, ali ovo..." Posegnula sam za njim, ali me je automatski povukao na krilo i dobila sam udoban, prebacujući položaj pa sam ga zajahala. To je značilo podizanje moje uske suknja uz noge, ali nije me bilo briga, nije bilo nikoga oko mene da me vidi osim njega. "Hvala ti što nikada ne dozvoljavaš da prođe dan, a da mi ne pokažeš koliko me voliš."

Refleksno je stegao ruke oko mene.

"Nadam se da ti pružam isto." Pomilovala sam mu obraz, tražeći odgovor u očima.

Njegova ljubav prema meni je bila tu da je vidim zajedno s rastućom topline. "Pružaj mi, dušo."

Očevala sam usne o njegove i ruka mu se podigla sa leđa na moj potiljak tako da je mogao da me drži za dublji poljubac. Taj poljubac se pretvorio u vreli u sekundi, a nedugo zatim sam osetila Markovu erekciju između nogu. Bradavice su mi se zategle u grudnjaku i osetila sam nalet peckajuće uzbuđenosti kako trči pravo kroz moju srž. Prekinula sam poljubac, crvenih obraza. "Ne možemo ovde," šapnula sam.

Markove ruke su skliznule niz moj struk, namerno polako, namerno zavodljivo, dok se nisu zaustavile na mojim butina. Prste je zavukao ispod materijala moje već podignute suknje i podigao je do struka, hladan vazduh me je dotakao stvarajući mi drhtavicu. "Nema nikoga", rekao je tiho uz moje usne.

Stomak mi se prevrnuo na tu pomisao. "Ako nas uhvate..."

"Nema nikoga."

"To je prekršaj", prošaptala sam mahnito dok mi je zavlacio prste u gaćice. Zatekla sam se kako se podižem da mu olakšam pristup. "Marko", dahtala sa, a on je gurnuo dva prsta u mene i palcem tražio moj klitoris.

"Nema nikoga ", ponovio je promuklim glasom od uzbuđenja.

"Hrana?" Udahnula sam, pokušavajući da se koncentrišem na zadovoljstvo koje mi je tuklo čula.

"Hoćeš li i dalje biti ovde nakon što te nateram da svršiš."

Zajecala sam kad je napetost u meni eskalirala i naslonila sam čelo na njegovo dok sam savijala kukove na prodore njegovih prstiju. "Marko", udahnula sam približavajući se vrhuncu. Ruke su mi petljale između nas za rajsfešlusom na njegovim farmerkama. "U mene."

Nije bilo potrebno da kažem dva puta.

Brzo se oslobodio odeće, a ja sam se podigla na kolena, u žurbi da skinem svoje gaćice. Čim mi više nisu stajale na putu, pavela sam ga u sebe i polako spustila na njega.

"Marko", dahtala sam osećajući da će me prelepa ispunjenost obuzeti.

Zgrabila sam ga za ramena, gledajući način na koji njegove oči tamne dok mu je penis ulazio u mene. Prstima mi je stezao kukove dok sam se spuštala i podizala. Zagrlila sam ga oko vrata naginjući se da ga poljubim. Naše disanje je bilo van kontrole kao i naš poljubac koji se pretvorio u erotski, oponašajući ritam naših tela. Napetost u meni dosegla je prelomnu tačku, a zatim sam se ukočila i zastenjala mu u usta dok me je obuzimao orgazam. Moji unutrašnji mišići stegnuli su se oko njega i osetila sam kako vibrira kroz mene, u isto vreme kako bubri i deblja u meni pre nego što me je ispunilo njegovo vruće oslobađanje. Pulsirala sam oko njega, povlačeći se unazad kako bih ga pogledala u oči dok sam pokušala da uhvatim dah.

"Pa," nasmešila sam se, osećajući se iscrpljeno i zadovoljno, "To je bilo neočekivano. Činjenica da smo mogli biti uhvaćeni učinila je da ovo bude iznenađujuće vrelo."

Nasmejao se tiho, a pogled mu je bio nežan dok mi je palcem prelazio preko donje usne. "Sa tobom je uvek vrelo."

Nasmejala sam se zadovoljna pre nego sam lagano ustala. Komično sam se nadurila kad je izašao iz mene, a on se na to nasmejao. Dovedi smo našu odeću u red uz svu udobnost bračnog para, kao da nismo imali seks na javnom mestu gde je neko mogao da nas vidi. Bilo je nesmotreno i verovatno glupo, ali jebi ga. Bio je Dan zaljubljenih i bilo je vrelo i slatko, a ja sam đavolski uživala u tome. Osećajući se više nego zadovoljeno, smestila sam se pored Marka sa svom stidljivošću koju sam mogla da sakupim. Zurio je u mene dok mi je

predavao kolač ujaka Dija, koji je inače vlasnik italijanskog restorana i sigurno ga je napravio za nas.

"Šta?" Rekla sam znatiželjno na njegov iznenadni intenzitet.

Odmahnuo je glavom dok je udobno ležeo pola na njegovoj strani, a desnim laktom je podigao gornji deo tela kako bi mogao da razgovara i jede. "Drago mi je da znam više o tebi nego bilo ko drugi, to je sve."

"Šts? Dama na ulici, ali ludača u krevetu?"

Marko je podigao obrvu. "Jesi li ti to meni upravo citirala Ašera?"

Borila sam se da se ne smejem. "Možda."

"Ne bih to tako rekao." Slegnuo je ramenima. "Ali ja imam delove tebe koje niko drugi nema... To mi se sviđa. Baš kao što ti imaš delove mene koje niko drugi ne može i neće nikada imati. "

"I meni se to sviđa."

Klimnuo je zadovoljno pre nego što je uzeo zalogaj ukusne hrane koju nam je Dijo dao.

Dok smo jeli u tišini, pogledala sam se oko sebe pre nego što mi je pogled pao klupu na kojoj sedili pre toliko godina.

Sedeli bismo, a on bi mi pričao o svom ujaku, koji je tada bio nasilan. Smekšao je u starosti, ali to mi je trebalo puno vremena da postanem ljubazna prema tom čoveku, znajući kako se nekad ponašao prema Marku. Te noći Marko mi je rekao zašto je napustio državu, o tome kako je imao usamljen život. Patila sam zbog njega. Sedili smo tamo satima i pričali o svemu i svačemu, a jedna od stvari o kojoj smo pričali je bila naša ideja o savršenom sastanku. Marko je rekao da ne izlazi na sastanke. Međutim, on je želeo da zna kako ja zamišljam savršeni sastanak.

Nasmejala sam se setivši se toga.

Kada smo se prvi put pomirili, on mi je priredio moj savršeni sastanak.

Pogledala sam ga i zatekla kako me gleda. "Sećaš se svega od te noći, zar ne?"

On je klimnuo. "Svake reči."

Završila sam svoje pecivo i sklonila mrvicu sa prstiju. "Mislim da smo uradili pravu stvar jer smo sve započeli kao prijatelji."

"Kako to misliš?"

"Pa, na početku smo bili najbolji prijatelji. To znači da kada budemo starili, uvek ćemo imati to. Naše prijateljstvo. Mislim da je to ono što drži parove zajedno više nego bilo šta drugo."

Marko se namrštitio. "Šta to znači?"

Osetivši da je razdražen komentaron požurila sam da objasnim. "Pa ljudi stare, strast se..." Tražila sam pravu reč, "razređuje."

Napravio je grimasu. "Mrzim što ti ovo moram reći dušo, ali kada budemo matori i sedi moje napaljeno dupe će i dalje želeći tvoje."

Nasmejala sam se na tu sliku u svojoj glavi. "Pretpostavljam da to znači da ne nameravaš da me ostaviš na miru po tom pitanju?"

Zagundao je i dao mi zamišljen pogled. "Mislim da će biti obostrano."

Smejući se, klimnula sam glavom i posegnula za mineralnom vodom u korpi. To je istina. Budila sam ga tokom noći za seks verovatno više nego što je on činio. On bi uvek zaspao pre mene, jer sam volela da čitam pre spavanja. "Čitam puno seksi knjiga." Slegnula sam ramenima.

"Svakodnevno sam zahvalan Bogu zbog toga."

Sofija i Džerod su spavali kad smo došli da ih uzmemo od Džos i Brejdana, kasnije te noći. Iako se Sofija budila i plakala, ubrzo nakon što smo se odvezli kolima i Džerod je zaspao. Srećom, Sofija je zaspala s kretanjem automobila i Marko ju je odneo u kuću dok sam ja nosila meki, topli, voljeni svežanj bebe koju je bio moj sin.

Nakon što smo ih odneli da spavaju, Marko i ja smo otišli u našu sobu i spremili se za krevet. Puzeći pored svog muža, sklupčala sam se pored njega i stavila glavu na njegove grudi.

Uzdahnula sam zadovoljna kada se njegova ruka obmotala oko mene. Ruka mu je počivala na mom kuku.

"Hvala ti za najbolji ikada proslavljeni Dan zaljubljenih."

Ćutao je.

Podigla sam glavu kako bih ga zatekla da se mršti. "Šta?"

"Najbolji ikada proslavljeni?" Napravio je grimasu.

"Hm ... Da," odgovorila sam, zbunjena njegovim odgovorom.

"Pa kako jebote povrh svega?"

Zabacila sam glavu, prasnula u smeh i našla se okrenuta na leđima dok se penjao na mene, cereći se. Skliznula sam rukama oko njegovih toplih, tvrdih mišića leđa. "Ne moraš da brineš o tome naredne dve godine. Sledeće godine je moj red."

"Oh." Gurnuo mi je noge i počeo da mi rastvara kaiš spavaćice.

"Šta imaš na umu?"

"To je iznenađenje." Dah mi se zaustavio dok mi je šaputao u grudi i povlačio mi spavaćicu do struka. Bradavice su mi štrčale, a Marko je to shvatio kao poziv. Njegova vrela usta omotala su se oko moje leve bradavice, a ja sam automatski podigla noge oko njegovog struka, privlačeći ga bliže.

Podigao je glavu i upitio mi sporo opaki osmeh. "Sledeće godine. Ti i ja. Sami. U ovom krevetu. Ti gola. Najbolji jebeni poklon koju možeš da mi daš. "

Tresla sam se od smeha. "Muškarci su tako laki."

"Ti to znaš."

Moj smeh je brzo progutao poljupcem i taman smo počeli da prelazimo na dobru stvar kada je Džeradov krik zaparao naš bebi monitor.

Zamrzla sam se na trenutak, našim zagrejanim, pobuđenim telima je bio potreban minut da izađu iz požudnog stanja. Marko je sišao sa mene i ustao iz kreveta. "Ne mrdaj", rekao mi je. "Ni jedan centimetar."

"Već nečovečno ležim", gundala sam.

"Ne znam šta je to, ali je seksi kao đavo tako da ostani tamo, baš kao sada."

"Ili šta?"

"Samo to uradi." Brzo je nestao iz sobe i par sekundi kasnije sam čula njegovo duboko mumljanje kroz bebi monitor kad je video našeg sina.

Stomak mi se istopio dok sam slušala šapat kojim je umirivao Džeroda i odlučila sam da ostanem zato što je bio tako dobar tata.

Malo kasnije se vratio u sobu i zaustavio na vratima. Njegove oči šarale su preko mene polugole i raširene na krevetu.

"Jebote," izgovorio je i morala sam da se uzgrizem za usnu kako bih prestala da se cerim.

On je svejedno video i to ga je nateralo da se pokrene.

Pre nego što sam shvatila, bio je go i na krevetu, a ja sam se omotala oko njega opet i je bio u meni, zabadajući se hitno i požudno tako da me je doveo do vrhunca.

Dva puta.

Nakon toga, uvila sam se oko njega, moje telo i um bili su ispunjeni zadovoljstvom, a san mi je lagano dolazio.

Bila sam tako blizu kad je drugi krik zaparao vazduh, ali ovaj put glasnije i ženstvenije.

Pomerila sam se i izmigoljila iz Markovih ruku, ali je zategnuo svoje držanje. "Ja ću otići", rekao je.

"Moj red", prošaptala sam i utisnula mu poljubac na rame pre nego što sam otišla.

Izvukla sam ogrtač na odbačenoj spavaćici, a zatim se ogrnula i pošla niz hodnik obložen tepihom do sobe svoje ćerke na drugoj strani kuće.

Sedela je u krevetu držeći svoj jorgan, a noćna lampa u sobi prikazivala je suze u njenim očima.

Bol je prošao kroz mene od tog prizora i požurila sam do nje privlačeći je svojim rukama.

"Dušo, šta nije u redu?"

"Mamice", izgovorila je jecajući i čvrsto me uhvatila.

Mogla sam samo da pretpostavim da je narušeni san večeras poremetio, pa sam legla na uzglavlje i promrmrljala joj priču o Pepeljugi dok napokon nisam osetila toplo, malo telo kako se opušta uz mene. Pažljivo sam je udobno namestila i na vrhovima prstiju otišla iz sobe.

Ne želeći da probudim Marka, uvukla sam se u krevet i sklopčala na svojoj strani.

Ni dve sekunde kasnije krevet se udubio i osetila sam njegovu toplinu duž sebe dok me je rrljio i privlačio sebi.

"Anđeo je u redu?" Rekao je pospano.

"U redu je."

"Dobro." Poljubio mi je vrat. "Volim te." Njegovo meko hrkanje usledilo je ubrzo nakon te dve reči.

Nasmejala sam se, a kapci su mi se opustili od iscrpljenosti. "I ja tebe volim."

Šenon i Kol

Moje oči su dosadno gledale rupe u zidu.

Zujanje igle se nije čulo već poslednjih nekoliko minuta, a ipak Kol još uvek nije izašao iz sobe sa zapanjujućom crnkom čije oči su sijale pri pogledu na njega, kao detetove kad vidi poklon ispod božićnog drveta.

Gundala sam ispod glasa i naslonila se laktom na recepciju, a bradu stavila u dlan. Nastavila sam da zurim u zid, odsjaj je zasijao u punom sjaju na zvuk ženskog glasa.

Ozlovoljila sam se i nemirno gurnula nazad na stolicu, mašući rukama kako bih se izbalansirala kada je stolica zapretila da će se srušiti unazad svom snagom od mog agresivnog nemira.

Svi ostali su napustili INKarnate, tattoo studio u Litu gde smo radili. Radila sam puno radno vreme na recepciji i nastavila bih da radim puno radno vreme, ali sam posle leta počela da idem na Umetnički koledž. Ostajala sam pola radnog vremena. Kol, moj verenik, bio je menadžer i glava tattoo majstora. Stup je posedovao mesto, ali su njegove posete bile retke. Rae, moja najbolja prijateljica i bivša cimerka, bila je tattoo umetnik i stručnjak za uklanjanje tetovaža i Sajmon, prelepi, alfa-muškarac i gej. Sajmon je bio naš drugi tattoo umetnik i pirsing tip.

Oboje su otišli kući svojim ljubavima pre sat vremena.

Zašto?

Zato što je Dan zaljubljenih.

Zapravo to je bio Kolov i moj prvi zajednički Dan zaljubljenih... A on je tetovirao neku koketnu, nasmejanu ribu dok sam nestrpljivo čekala da završi.

Prekrstila sam ruke na grudima i mrko pogledala na ulicu koja je bila veštački osvetljena uličnim svetiljkama i prednjim

svetiljkama za prolazak vozila. Znala sam da Kol pozadi ne flertuje sa crnkom. Nekako, nakon svega što sam prošla, uspela sam da nađem jedinog muškarca na svetu koji je izgledao kao da je iz nekog jako seksi grčkog mita (Da, bio je divan), imao načela Diznijevog junaka, stil i stav bicikliste, dušu umetnika, i čast i veštine iskrenog i dobrog ratnika.

Možda sam previše razmišljala o tome kako da opišem njegovo savršenstvo. Stvarno previše.

Sada, naravno, nije bio savršen. Da je savršen sada bismo bili na našem prvom sastanku za Dan zaljubljenih , ali je svakako jedan od dobrih, što je razlog zašto sam mu prećutno verovala.

Čak i kad je imao seksi žene na svojoj tattoo stolici.

"Kolačiću".

Okrenula sam se da vidim Kola koji je stajao kod vrata u zadnjem delu gde su bile sobe za tetoviranje.

"Da?"

Klimnuo je glavom prema svojoj sobi. "Moja klijentkinja oseća nesvesticu. Imaš li malo čokolade? "

Hmm. Vrlo sumnjivi deo mene pitao se kako je devojka mogla ući sva nasmejana i odjednom osećati nesvest. Prešla sam pogledom preko svog verenika gledajući u njegovu vrlo visoku i atletsku građu. Tetovaže, a tek to lice. I oči. Te zelene oči su odmah mogle da istope donji veš na meni.

Da, nisam nasela da njegova klijentkinja oseća nesvesticu.

Slatko sam se nasmejala. "Doneću ti neke."

Osmehnuo mi se. "Hvala, dušo. Uskoro ćemo oдавde."

Klimnula sam i on je otišao nazad u svoju sobu. Zgrabila sam čokoladu sa mini frižidera i požurila pored jednog od ogledala koje smo postavili u studiju kako bi ljudi mogli da vide pirsinge, tetovaže ili bilo šta drugo. Kada je brineta ušla kod

Kola u sobu, otišla sam da obučem haljinu za naš izlazak. Prekrila sam je kaputom da je Kol ne bi video pre polaska.

Bilo je vreme da rasformiram tu ideju. Skinula sam kaput i bacila ga na kauč.

Gledajući svoj odraz pažljivo sam klimnula. Nosila sam malu crnu haljinu, zapravo moju omiljenu. Kolu sam se sviđala u crnom. U ovoj me je vidio, ali nije mogao da joj se divi u potpunosti jer nismo bili zajedno. Nosila sam je na njegovoj rođendanskoj zurki prošle godine, kada je bilo neprijateljstva, nesporazuma i neverovatne seksualne napetosti između nas. Mislila sam da ću mu ovaj put dati priliku da me izvučе iz nje. Uz haljinu, nosila sam crne antilop čizme koje su činile da moje kratke, vitke noge izgledaju duže.

"Kolačiću?" Pozvao je iz svoje sobe.

Ups. Predugo sam čekala.

Držeći čokoladu u rukama prošetala sam niz hodnik, moje potpetice su se čule po popločanom podu. Zaustavila sam se kod vrata Kolove sobe, videla ga kako sedi i crnku opuštenu na stolici.

Nije bilo ni traga od bledila.

Kol je podigao obrvu kad me je video i polako sam ušla kako ne bi propustio nijedan maleni deo haljine.

"Čokolada". Predala sam mu je, zadržavajući osmeh.

Uzeo je i predao crnki, a da nije ni pogledao u nju. "Kada se desila ova brza promena?"

"Dok ste bili ovde." Slegnula sam ramenima i sputila ruke niz haljinu. "Htela sam da budem spremna."

"Dobro izbor", rekao je, još uvek proždirući me pogledom.

"Imaš li sastanak za Dan zaljubljenih?" Upitala je crnka, očiju uprtih u mene dok je grickala čokoladu.

Oseća nesvesticu malo sutra. Koje gubljenje moje 'za nesvesticu' čokolade. Bilo je ljudi kojima je stvarno bila potrebna ta čokolada!

"Da, ali on kasni."

Kol me je upućao pogledom, njegove usne su se trznule. "Kakav seronja."

Slegnula sam ramenima u stilu 'dobro, šta da se radi?'

"Misliš li da će mu se dopasti haljina?"

"Mislim da će obožavati haljinu."

"Da, izgledaš dobro", brineta je dodala pre nego što se okrenula prema Kolu sa flert u očima.

"A ti? Imaš li sastanak večeras? "

Upravo sam zaustavila kolutanje očiju.

Kol nije bio glup. Žene su ga stalno muvale. Znao je da flertuje sa njim, a znao je i razlog zbog kojeg nisam napustila sobu nakon isporuke čokolade. "Sa svojom verenicom."

Zamalo se ugušila. "Ti si veren." Izgledala je potpuno zabezegnuto, ali imala je pravo biti. "Pa ona je srećna devojka."

"Ona to zna." Zamahnula sam levom rukom prema njoj na kojoj je dijamant koji mi je Kol stavio na pre mesec dana, blistao.

I na kraju je shvatila. Kol se sagnuo, skrivajući svoj kez dok se pretvarao da čisti.

"O, vas dvoje." Pokazala je na nas. "Tako je. Propustila sam to." Uputila mi je smeten osmeh. "Neću vas više zadržavati. Samo ću otići. "

"Samo ako se osećaš bolje", rekla sam što sam ljubaznije mogla.

Bila sam prilično dobra u pretvaranju jer je sada izgledalo da oseća krivicu.

"Mnogo sam bolje, hvala." Ustala je sa stolice. "Platiću i otići odavde."

"Ja ću se pobrinuti za to." Zurila sam u leđa svog verenika. "Pretpostavljam da si joj pružio ljubazan razgovor nakon što si se pobrinuo za nju?"

Pogledao je preko ramena. "Jesam."

"Još jednom hvala, Kole." Mahnula mu je.

"Nema na čemu." Klimnuo je glavom pre nego što se okrenuo i nastavio da se pretvara da je zauzet.

Čim je izašla uperila sam oči na njegova leđa, a zatim sam je ispratila.

Crnkini obrazi su bili rumeni od sramote dok je plaćala i bilo mi je malo žao. Nakon što je otišla, vratila sam se u Kolovu sobu i naslonila na vrata.

Okrenuo se i temeljno me odmerio tako sam se odmah zagrejala.

"Stvarno moraš da im staviš do znanja da nisi slobodan."

Kol je napravio grimasu. "Šenon, nisam flertovao s njom."

"Znam. Trebalo je da joj vidiš lice dok je plaćala." Trgnula sam se. "Stvarno mi je žao. Bila je ponižena."

"Šta mogu da uradim?" Slegnuo je ramenima. "Ako mi žena ne uzvraća flertovanje to znači da nije zainteresirana. Svaki razuman čovek bi shvatio znak."

"Oh, stvarno." Ušla sam u sobu i prekrstila ruke preko grudi. "Zato što sam jasno zapamtila da nisam flertovala sa tobom, a ti si mi se i dalje nabacivao."

Kol je podigao obrvu. "Kolačiću, nije bilo potrebno da sa tobom flertujem rečima. Skoro si dahtala."

"Uh. Tako si arogantan. Nisam dahtala."

"Jesi, dahtala si." Klimnuo je glavom, cereći se onim svojim grešnim seksi osmehom.

Suzila sam oči, ignorišući trnce uzbuđenja između nogu i nabujale grudi.

Kez mu se još više raširio, a zatim je sugestivno podigao obe obrve. "Napaljujem te sada, zar ne?"

"Da, ali to nije poenta." Okrenula sam se na svojim štiklama i otišla.

"Gde ideš?"

"Da ti donesem poklon. Možda će te to odvratiti od ega."

Čula sam njegov smeh koji me je pratio do glavnog studija.

Otključala sam fioku ormarića iza pulta i izvadila poklon.

Kol ga je uzeo sa znatiželjnim osmehom na licu. "Šta je to?"

"Otvori ga i videćeš."

Od uzbuđenja sam osetila leptiriće u stomaku dok je pažljivo otvarao poklon. Podigao je obrve i gledao u poklon, morala sam da se zaustavim da ne vrisnem: "Pa?"

Podigao je pogled sa uramljene fotografije. "Kako?"

Kol je imao stvarno odlične crno-bele fotografije u svom stanu. Jedna iznad njegovog kreveta bila mi je omiljena. Nastala je na zadnjem sedištu klasičnog američkog kabrioleta. Vozač je bio okrenut profilom. Nosio je tamne pilotske naočare, dim se talasao sa njegovih usana dok je izgledalo da gleda u svetu sa dosadom, a iza automobila je bio dubok kanjon, stvarajući utisak da je automobil tek nekoliko centimetara od ivice.

Kul kao što su bile sve Kolove fotografije, nijedna od njih nije bila lična.

Ova u Kolovim rukama jeste.

Bio je to iskreni snimak nas dvoje na plaži u Longnidriju, primorskom mestu blizu grada. Bili smo tamo prošle jeseni sa Kolovom sestrom Džoanom, njenim suprugom Kamom, njihovom ćerkom Belom, sa njegovim najboljim prijateljem Nejtom, njegovom suprugom Olivijom i njihovom decom. Kameron i Nejt su tu odrasli, a njihovi roditelji još uvek tamo žive. To je predivno mesto.

U svakom slučaju, Nejt je fotoreporter i malo je lud za fotografijama . Uslikao je mnogo slika tog vikenda i dok sam ih prelistavala pronašla sam jednu na kojoj smo Kol i ja. Bila je tako super pa sam ga zamolila da je sačuva. On je otišao korak dalje i izradio je, a zatim profesionalno uramio.

Čekala sam posebnu priliku da je predam Kolu.

"Kako?" Ponovio je, očiju punih nežnosti.

"Najt".

"Naravno", promrmljao je i ponovno pogledao fotografiju, milujući prstima mene na slici.

Zadrhtala sam. "Onda ti se sviđa?"

"Obožavam je", rekao je, a glas mu je promukao od emocija.

Slika nije tipična, otrcana, ljubavnog para koji se mazi, ljubi ili bilo šta slično. Umesto toga, ja sam sedela na kamenom zidu koji se protezao duž plaže, noge su mi visile, rukama sam lagano zahvatala kamen sa obe strane kukova. Kaput mi je bio otvoren i blago se pomerao na vetru, a kosa mi je bujala više nego inače. Gledala sam Kola mekim, radoznalim pogledom. Stajao na pesku, malo ispred mene sa rukama u džepovima farmerki. Nosio je kačket koji mu je Nejt pozajmio i gledao je zadovoljno u vodu. Izgledali smo mlado, kul, zanimljivo i ako smem reći... Nekako seksi.

"Mislila sam da bi mogla visiti u stanu."

"Definitivno." Kol me pogledao i osmehne se. "Ovo je jebeno kul."

Zakikotala sam se i klimnula dok me je privlačio svojom slobodnom rukom. "Tako sam i mislila. Mislim da bilo bi lepo da kada budemo stariji da možemo pogledati unazad i setiti se kakvi smo bili."

Poljubio me je nežno i povukao da nešto kaže, ali su se otvorila vrata studija.

Namrštila sam se i okrenula da kažem uljezu da smo zatvoreni, ali sam ugledala našeg šefa, Stua.

"Tačno na vreme", rekao je Kol.

Na vreme za šta? "Stu?" Pogledala sam njega pa Kola, a zatim opet u njega. "Šta ti radiš ovde?"

"Mala Vilo." Stu se nacerio. "Kako si, devojko?"

"Dobro sam. Zbunjena, ali dobro. Ti? "

"Drago mi je što moja žena mrzi Dan zaljubljenih koliko i ja." Nasmejao se sebi i pogledao u Kola. "Spremni?"

"Za šta?" Izvukla sam mu se iz naručja sa nadom da mi se Dan zaljubljenih neće uništiti.

"Tvoj poklon." Kol je pažljivo spustio fotografiju na pult.

"Stu će mi istetovirati tvoje ime na grudima."

Nakon velike objave on i Stu su krenuli prema zadnjim sobama.

Moje ime? Na grudima?

"Jesi li poludeo?" Požurio sam za njim, pokušavajući da se ne poklizam na glatkim pločicama u svojim štiklama.

"Kole!" Stigla sam tačno kad su počeli da sve organizuju u Kolovoj sobi. "Možemo li molim te da razgovaramo? Samo minutu. Nasamo."

"Šenon..."

"Molim te." Izjasnila sam se.

Uzdahnuo je. "Stu, vratiću se za minut."

Stu nam se svesno nacerio. "Tako je. Urazumi ga, Mala Vilo."

Ignorišući ga, zgrabila sam Kola za ruku i odvušla nazad u glavni studio.

"Nećeš to uraditi."

Kol se odmah naljutio na mene. "Nadao sam se boljoj reakciji od ove. Nešto poput -To je tako romantično, Kole, ne mogu da verujem da me toliko voliš da ćeš me trajno urezati na svoje grudi."

"To je tako romantično." Stisnula sam mu ruku da ga uverim. "Obožavam što me toliko voliš, ali... Budimo ozbiljni. Svašta može da se desi. Nemamo pojma šta će se desiti. I da, molim se Bogu da ćemo u pedesetim godinama još uvek imati fotografiju." Mahnula sam prema recepciji. "I da ćemo zajedno gledati u prošlost, ali ne znamo sto posto da će biti tako. Tetovaža, Kole. To je zauvek."

"Ali mi smo zauvek. Venčaćemo se."

Rastopila sam se. "Znam. Znaš da te volim, ali tetovaža izgleda kao loša ideja. Skoro kao da si nas urekao."

"Urekao nas?"

"Mmmhmm."

Ispustio je ogorčeni uzdah. "Nisam nas urekao, Šenon. Ti i ja smo zauvek. Nigde ne idem. A ti?"

"Ne, naravno da ne!" Pomerila sam se prema njemu, obgrlila ga rukama oko leđa i podigla glavu tako da sam mogla sresti njegov pogled. "Ne želim da uradiš nešto zbog čega ćeš zažaliti."

Kao odgovor, Kol je obmotao ruke oko mene i tako čvrsto me pritisnuo da nije ostao ni centimetar između nas. "Nikada neću zažaliti ni zbog čega u vezi sa tobom."

Dok sam mu se topila u zagrljaju iznenadna misao mi je pala na pamet i izlanula sam "Neka bude 'Š'!"

Kolova glava se trže unazad od iznenađenja na moj ispad. "Šta?"

"Tetovaža". Potapšala sam mu grudi na mestu gde mu je srce. "Neka bude samo 'Š'. Mi ćemo znati da je za mene, ali ako se nešto desi lako ga možeš promeniti u drugu reč."

"Ništa se neće desiti, ali..." Pokrio mi je usta rukom znajući da ću se raspravljati sa njim. "Ako ćeš se bolje osećati zbog svega ovoga, onda ću uraditi samo stilizovano 'Š'."

Nasmešila sam mu se na koži, a on je pomerio svoju ruku, uzvraćajući mi osmeh.

"Upravo sam se nečega setila ", rekla sam mazeći ga preko grudi. "Ovo je dvostruki poklon."

"A kako to?"

Toplina se kretala kroz mene pravo u moje prljave misli. "Večeras moraš paziti na novu tetovažu... Što znači da ću ja biti gore."

Kol je odmahnuo sa mirnim osmehom. "To mi je bilo u planu."

"Sigurna sam da jeste." Popela sam se na prste da ga poljubim. "Požuri, a zatim ćemo preskočiti večeru."

"Lezi na leđa." Stajala sam u podnožju kreveta u oskudnoj, crnoj haljini i štiklama, sa rukama na kukovima.

Kol je trznuo usnama očigledno zabavljen dok je sedeo na krevetu ispred mene, ne noseći ništa. Naredila sam mu da se skine, što je on učinio sa senzualnim izrazom zadirkivanja čineći me još više požudnom i nestrpljivom. Gledao je u mene tim predivnim zelenim očima i mislim da je znao da me svrabi da dodirnem svaki pedalj njegovog tela. Svaki centimetar, ali posebno kvadrat na prsima koji je prekrivao zavoj, štiteći mu novu tetovažu. Lepo stilizirano "Š", tačno na njegovom srcu.

Prisilila sam se da zaustavim osmeh zbog tetovaže i ponovila svoj zahtev.

"Hoćeš li se prvo skinuti?", rekao je.

"Neću dok ne legneš na krevet spreman i voljan."

Nasmejao se i uradio kako sam tražila, a njegova zategnutost je došla do izražaja.

Liznula sam usne, osećajući klizavu vlažnost između nogu.

"Moj red", šapnula sam, osećajući kako mi bradavice zatežu tkaninu grudnjaka dok sam otkopčavala haljinu.

Kol je položio glavu na ruke i promatrao me vrelinim očima.

Prvo sam skinula haljinu, izašla iz nje noseći samo grudnjak, gaćice i crne štikle. Kosa mi je padala preko ramena i pustila sam Kola da me posmatra trenutak pre nego što sam skinula čizme.

Šutnula sam ih u stranu, a zatim otkopčala grudnjak.

Grudi su mi se nadimale od njegovog tamnog pogleda, a bradavice zategnuto štrčale.

"Jebote", rekao je tiho, telo mu napinjalo, a uzbuđenje lupanje i zatezalo se više prema stomaku.

Gurnula sam gaćice niz noge i popela se na krevet, krećući se iznad njega na rukama i kolenima. Prstima sam mu prelazila preko kože dok sam tražila put do njegove erekciju.

"Kolačiću", zastenjaio je kada sam spustila glavu.

Uzela sam ga u usta i osetila napete butine pod prstima. Jezikom sam vukla duž vene na donjoj strani penisa. Kolu se oteo dah uzbuđenja kad sam ga počela sisati, klimajući glavom gore-dole duž njegove dužine.

"Šenon," zastenjaio je kroz stisnute zube i podigao kukove.

Pustila sam ga i pogledala obećavajući mu da ću završiti ono što sam započela nakon što smo oboje uživamo u glavnom događaju. Pokušala sam da ne žurim i poljubila ga duž torza, a zatim povelala prema svom ulazu. Kolenima sa obe strane njegovih kukova, zadrhtala sam osećajući kako mi je penisom očešao unutrašnju stranu butine. Pritisnula sam usne preko njegove bradavice, izbegavajući levu stranu. Trznula sam jezikom po njemu, a moje stenjanje je prigušilo njegovo telo jer mi je uhvatio grudi i napete bradavice željne njegovog dodira. Kada ih je palčevima očešao, zadrhtala sam i uzdah mi je pobegao sa usana.

"Kolačiću", Kol je zarežao stežući mi bradavice između prstiju i palčeva. Jedva sam imala vremena da se oporavim od udara vrućine koji je pucao pravo prema mom polu, kada mi je njegova ruka desna ruka skliznula niz stomak, a zatim između nogu. Dva prsta ušla su u moj klizavi prolaz, leđima sam se nagnula unazad dajući njegovoj levoj ruci bolji pristup mojim grudima.

"Potreban si mi." Zacvilila sam, tresući glavom dok sam mu izmeštala prste. "Sve od tebe."

Uhvatio me je za kuk, postavio iznad sebe i oboje smo povikli kad sam se sputila na njega. Kolovi kukovi su poskočili sa kreveta.

Ubrzo smo pronašli predivni ritam pritiska. Ruke sam oslonila na krevet pored kukova i nagnula se kako bi njegov penis prodro u mene pod najzadovoljavajućim uglom. Počela sam polako da se pomeram približavajući se orgazmu.

Naše oči su se držale zajedno dok sam ga jahala. Osećala sam se seksi i moćno u njegovom blistavom izrazu, promatrajući način na koji njegove zelene oči tamne na moje grudi, na moju kosu koja se ljulja napred-nazad. Njegov stisak se pojačao terajući me dalje. Vrućina između nas se podizala i podizala, a tela su bila klizava od znoja. Zadovoljstvo mi se skupljalo nisko u stomaku, počelo je da gradi pritisak. Uzbuđenje je raslo od intimnosti koja je odgovarala našoj strasti-naše oči su se držale, ispunjene ljubavlju, zvuk mog nekontrolisanog udisanja i stenjanja od užitka, opojni miris seksa... I Kolovo uzdisanje me je bacilo u orgazam.

"Kole!" Uzviknula sam, telo mi se pokretalo brže gore-dole po njegovoj dužini. Mišićima sam stisnula Kola dok sam svrašavala, osećala sam talas za talasom predivnog pulsiranja oko njegovog penis.

Dok su se moji udovi rastapali od zadovoljstva, Kol je počeo da brže podiže kukove ispod mene, podižući mene svojim jakim prodorima. Ukočio se sekundi pre nego što je svršio u meni.

Stisak mu je popuštao dok se opuštao ispod mene, prsa su mu se podizala i spuštala dok je pokušavao da diše.

Nagnuo sam se nad njim, oprezno i dalje ne dodirujuću njegovu tetovažu i poljubila sam ga dugo, dugo i duboko. Slatki poljubac od kojeg su se moji unutrašnji mišići stisnuli oko njega. Pomerila sam se dovoljno daleko da bih mogla da pričam. Drhtala sam dok je plovio prstima lagano preko moje gole kičme. "Naš prvi Dan zaljubljenih je bio uspešan ", prošaptala sam uz njegove usne.

Klimnuo je i stisnuo me bliže. "Svaki će biti."

"Svih pedeset?" Zadirivala sam ga.

"Možeš se jebeno kladiti, Kolačiću. Ovo ovde ", rekao je obmotavajući moj struk svojim velikim rukama "svaki centimetar tebe je moj. Zauvek." Pogledao je dole na grudi, a onda nazad u moje oči, "Š ili Šenon... Uvek će značiti samo jedno. Da te volim."

"Volim tetovažu", rekla sam dok sam kažiprstom lagano kružila oko tog područja. "I meni će to uvek značiti."

"Srećan Dan zaljubljenih, Kolačiću." Poljubio me je nežno.

" Srećan Dan zaljubljenih, Kole."

KRAJ